

ŠALEŠKI RUDAR

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VELENJE

CASOPIS JE IZHAJAL KOT »RUDAR«, GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA RUDNIKA LIGNITA VELENJE. — OD 1. MAJA 1965 DALJE GA IZDAJA OBČINSKI ODBOR SZDL VELENJE.

GLAVNI IN ODGOVORNI UREDNIK LJUBAN NARAKS

TEHNIČNI UREDNIK IVAN FIJAVZ

30. junij 1966 — LETO II. ŠT. 12 (30)

CENA 30 NOVIH PAR ALI 30 STARIH DIN
POSTNINA PLAČANA V GOTOVINI

OB DNEVU BORCA

Skoraj ne bi verjeli, da letos mineva že četrto stoletje od dneva, ko je naša partija 4. julija 1941 pozvala vse jugoslovanske narode v neizprosni boj proti okupatorju, v boj za svobodo toliko let zatiranega naroda k velikemu obračunu malega naroda nad ogromnim fašističnim vojaškim strojem. Šlo je za obstanek vseh svobodoljubnih ljudstev Evrope, pa tudi za naš. Cilji partije so bili jasni. Pošteni ljudje so se zavedali dejstva, da brez žrtve ni zmage. Šli so v boj, v njem polna štiri leta krvaveli, toda z ramo ob rami z zavezniki, zmagali. Strašen je bil krvni davek našega ljudstva — 1.700.000 žrtve, padlih v borbi, pobitih v zaporih in umorjenih v taboriščih smrti. Res je, zmagali smo, toda čakala nas je porušena domovina, razmetane, v katerih je bilo treba po zmagovitosti osvobodilni vojni in ljudski revoluciji graditi socialistično družbo, so bile vse prej kot ugodne. Zlasti velja to ugotovitev glede razmer v skoro

do kraja razdejanem gospodarstvu. Proizvajalne naprave so bile uničene, prav tako trgovina in storitvene dejavnosti, močno so bila onesposobljena tudi transportna sredstva in komunikacije, toda politična zavednost in sproščena pobuda sta tedaj mnogokrat nadomestili pomanjkanje gospodarske osnove, organizacije in znanja.

Morda le ni čisto prav pozabljati, da je šele 21 let od takrat, ko smo morali takorekoč goloroki obnoviti v vojni porušeno domovino in z ogromnimi napori začeti graditi prve, osnovne, zelo strme stopnice, po katerih je bilo treba ter je bilo edino mogoče priti do zloženjših vzponov v kasnejših časih, pa vse do sedanjih razmer in pridobitev, ki dovoljujejo ugotovitev, da se že močno vključujemo v družino razvitejših narodov in držav, čeprav se še nismo osvobodili vseh vrst nerazvitosti.

Vsakemu je jasno, da danes nobeno aktivistično napihovanje uspehov ne

more nekoga prepričati. Dejstva govore sama zase, pa če gre pri tem za uspehe ali pa za poraze.

Zato kritikarstvo ali neobjektivno ocenjevanje našega ravnanja in vedenja v preteklosti ali sedanjosti ne more koristiti, še manj pa lajšati napore na poti nadaljnjega razvoja. Le objektivna in zdrava kritika ob raznih priložnostih, o delu posameznikov, o odnosih med ljudmi, lahko vodi k odkrivanju in odpravljanju napak. Žal se te druge oblike premalo poslužujemo, če se je pa, pa pri prizadetih osebah ali organizacijah ne najdemo vedno plodna tla. V bodoče bomo morali zato dosledneje zahtevati, da se te ali one nepravilnosti odstranijo takoj, ne glede na družbeni položaj človeka, ki jih je storil. Nimamo se česa bati, bomo odkriti in pošteni kot smo bili med borbo, pa bo naša izgradnja še hitreje napredovala, uspehi bodo večji, ljudje pa zadovoljnejši.

Naša generacija postopoma odhaja, prihaja pa nova. Smo v obdobju, ko se naše družbeno življenje razvija v tako širino, da na vseh odgovornih mestih niso in ne morejo biti več samo borci. Prihaja nov rod, mladi ljudje, ki preteklost upoštevajo ali pa ne. Naša dolžnost je, da mladim ljudem pomagamo k samostojnemu okolju, saj je čas, da od medvojnih in povojnih naporov izčrpani, sprejemo in odstopimo oziroma prepustimo del naših sadov v zorenje mladim ideološko in fizično zdravim. Borci bomo pomagali in svetovali, delali pa po svojih fizičnih in umskih močeh, kolikor bomo mogli. Na mladi generaciji je, da nadaljujejo tisto, za kar so se njihovi očetje borili, s tem pa dokaže, da zna ceniti pridobitve NOB in dosežke izgradnje, saj je to dediščina — zelo bogata — kakršne sedanja starejša generacija, v svojih mladih letih še zdaleč ni imela. Naj bo 4. julij, dan borca, dan sproščenega vedrega razpoloženja, skupnega veselja mladih in starih v svobodni in ponosni domovini.

BILI SO V BELI KRAJINI

4. in 6. tega meseca je sindikalna podružnica občinske skupščine v Velenju organizirala za svoje člane izlet v Črnomelj v Beli Krajini, kjer so prav tega dne praznovali kresovanje in jurjevanje — največjo turistično folklorno prireditev v Beli Krajini.

Svojevrstno doživetje je bilo vabljenje dragatuških »kresnic«, ki so vabile na kresovanje, katero je bilo na velikem prostoru pod črnomeljsko postajo. Ob kresu so priredili bogat folklorni program, v katerem je sodelovala tudi znana pevka Ivanka Krašovec — domačinka Bele Krajine.

V nedeljo pa je nad sto nastopajočih v belokranjskih nošah prikazalo številnim turistom lepoto belokranjskih noš, svatbenih in drugih običajev.

Izlet pa ni bil namenjen zgolj ogledu turističnega spektakla, temveč so obiskali tudi rojstni kraj slovenskega pesnika Otona Zupančiča — Vinico, zatem Muljavo — rojstni kraj prvega slovenskega romanopisca Josipa Jurčiča, bazo 20 v Rogu in Žužemberg, kjer so si ogledali veličasten spomenik borcem NOB.

Takšni izleti so vsekakor še zaželeni, saj družijo prijetno s poučnim.

Prihodnjo številko našega lista bomo izdali, zaradi spremenjenega roka tiskanja in dopustov v uredništvu, v četrtek, 21. julija.



Srečno

velenjski rudarji!

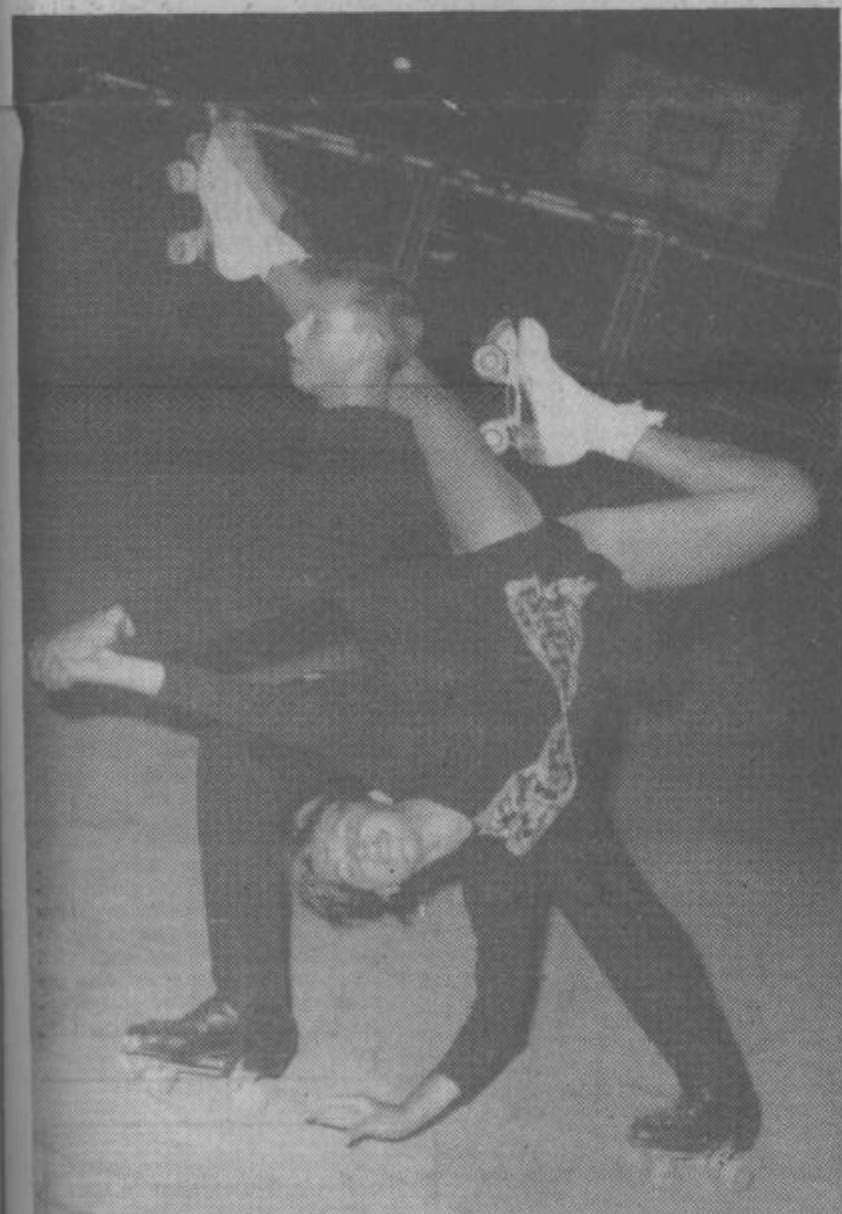
Letos bodo velenjski rudarji praznično manifestirali svojo voljo, da hočejo biti tudi v bodoče vztrajni borci za naš nadaljnji napredek, za njihovo lepšo bodočnost in bodočnost socialistične domovine. Njihova doslej prehojena pot potrjuje, da so zvesto uresičevali naloge, ki jim jih nalaga družbena skupnost. Zato lahko ob letošnjem 3. juliju, Dnevu rudarjev, verjamemo njihovem zagotovitvi, da bodo še naprej neumorno delali v temačnih globinah za lepšo bodočnost delovnega človeka in naše socialistične skupnosti.

Tovariši rudarji! Ob vašem rudarskem prazniku sprejmite iskrene in tovariške pozdrave vseh delovnih ljudi velenjske občine. Bodite še naprej vztrajni, enotni in predani veliki stvari socializma!



Aktiv zveze mladine osnovne šole Jožeta Letonje — kmeta iz Šmartna ob Paki je nadvse uspešno uprizoril igro »Županova Micka«. Na sliki vidimo mlade igralce, ko nazdravljajo srečnemu dogodku.

SVETOVNI PRVAKI V VELENJU



2. in 3. julija bo Velenje prizorišče I. mednarodnega tekmovanja v umetnem kotalkanju. Nastopilo bo 30 kotalkarjev iz Zahodne Nemčije, Italije in Jugoslavije.

Prireditve bo vsekakor vredna ogleda, saj med drugimi zastopa nemško reprezentanco kar štirikratni svetovni prvak Karl-Heinz Losch, ter svetovna prvaka v dvojicah z lanskega prvenstva v Madridu.

Tekmovanje bo trajalo dva dni.

V SOBOTO 2. JULIJA ob 8. uri bo pričetek tekmovanja v obveznih likih. Zaradi številnih ljubiteljev tega športa bo svečana otvoritev popoldne ob 16. uri in nato nadaljevanje tekmovanja v obveznih likih.

V NEDELJO 3. JULIJA ob 8. uri bo nadaljevanje tekmovanja v prostem kotalkanju, popoldan ob 17. uri pa bo svečana razglasitev rezultatov, podelitev nagrad, ter nastop najboljših tekmovalcev.

Za kmetovalce

Odslej plačevanje mleka po kakovosti

Uradni list SFRJ je meseca aprila objavil nove kakovostne pogoje, katerim mora mleko ustrezati ob prodaji od 1. junija 1966 dalje. Proizvajalci mleka — družbena posestva in kooperanti ne bodo upravičeni do minimalne zaščitne cene 0,28 N-dinarjev za toščobno enoto, niti do zvezne in republiške ali občinske premije, če ne bodo izpolnjevali zahtevanih 7 kakovostnih pogojev, oziroma, če bodo proizvajali slabše mleko.

Mlekarne bodo tako iz boljšega mleka delale bolj kvalitetne izdelke, zlasti sira. Pri tem pa bodo morale ubrati ustrezno pot, kajti z nepremišljeno politiko lahko močno zmanjšajo dotok mleka, česar posledice bi kmalu čutili. Po Uradnem listu je določanje kakovosti mleka prepuščeno dogovoru med proizvajalcem in kupcem, kar ublaži pretirano ostrost pogojev, seveda v kolikor ne bodo banke vztrajale pri uveljavljanju premije izključno ob pogojih, ki jih zahteva Uradni list. Zakaj so pogoji ostri? Naše mlekarne nimajo niti dovolj strokovnega kadra (nastaviti bi morale več sto ljudi za izvajanje vseh zahtevanih analiz), niti niso zadostno opremljene. Na nekaterih obratih ali v mlekarnah sicer že jemljejo vzorce mleka vsak dan predvsem za določanje tolsče, kajti nekatere podružnice bank zahtevajo dnevno tolsčo sicer ne priznajo premije, kar pa je praktično povsod neizvedljivo.

Meseca maja so se sestali predstavniki slovenskih mlekarin in izmenjali mnenja o izpolnjevanju navedenih pogojev ter se pogovorili o enotnih merilih. Specifično težo bi kontrolirali le v primerih, ko bi sumili na podlagi količine tolsče, da ne zadostuje pogoj. Odstotek mehanične nesnage na filtru ne sme presegati 11; razreda po lestvici od 1 do 5 instituta za mlekarstvo

Jugoslavije) — ob tem pogoju je bojazan, da bodo zasebni rejci zopet uporabljali razne nečiste cedilnike iz blaga z namenom, da bi odstranili grobo nesnago, pri tem pa stopnjevali število organizmov v mleku. Vso pozornost naj bi proizvajalci posvetili čistosti vimena, molže, nevidni nesnagi itd., vidno nesnago je mogoče opaziti in jo lahko mlekarica odstrani s čistilniki brez posebnih analiz. Za doseganje zahtevane kislosti — 7,6° si bodo proizvajalci morali urediti hlajenje mleka. Zahtevo po bakteriološko kvalitetnem mleku mlekarji odobravajo, saj je to prvi pogoj za kvalitetno pasteurizirano mleko in za kvalitetne mlečne izdelke. Toščobna stopnja 3,2 odstotka pri mleku je po mnenju predstavnikov mlekarin nizka, kajti tolsča pri sivorjavi čredi se giblje od 3,5 do 3,7 odstotkov. Po zahtevih Uradnega lista ne sme biti mleku dodano mleko od krav zdravljenih z arzenom, živim srebrom ali drugimi zdravili in ne sme vsebovati antibiotikov. Kdo bo opravljal to kontrolo? Po mnenju mlekarjev bi naj to kontrolo opravljali sanitarni inšpektorji ali higienski zavodi.

Za takšne in podobne odloke bi morali predhodno pripraviti teren, marsikdo namreč niti ne ve na kakšen način bo lahko pogojem zadostil, kar pa lahko povzroči veliko nevšečnosti tako proizvajalcu kot kupcu in negodovanja pri potrošniku. Navedeni pogoji pa narekujejo tudi različne cene za mleko in sicer nižje od minimalne zaščitne cene v primeru, ko mleko ne bo ustrezalo. Kakšne pa bodo te cene, pa do sedaj še ni določeno. V nekaterih mlekarnah menijo, da naj bi bile od 0,20 do 0,22 novih dinarjev za tolsčobno stopnjo (to je cena mleka pred nastopom gospodarske reforme).

N. M.

Izbor načina pitanja in zato primeren tip goveda

Za proizvodnjo govejega mesa je karakteristična velika različnost v tehnologiji pitanja. To zaradi več razlogov, zlasti zaradi tega, ker se vrši proizvodnjo v zelo različnih pogojih, pri čemer so tipi goveda kaj različni in pogosto proizvodnih lastnosti. Razen tega se uporabljajo različni načini vzreje goveda.

Vse to vpliva na manj vpliva na ekonomičnost proizvodnje in na kvaliteto pridelanega mesa, kar pa močno vpliva na sam uspeh proizvodnje. Tako različnost v pogojih nam narekuje, da se odločimo za takšno tehnologijo proizvodnje oziroma takšen način pitanja, ki bo omogočil maksimalen uspeh.

Imamo dva načina pitanja:

- intenzivnejši način;
- kombinirani način.

Za intenzivnejši način je značilna intenzivna prehrana od začetka do konca pitanja oziroma do klanja, pri katerem želimo, da čimbolj izkoristimo možnost priraščanja pitevcev v času najbolj intenzivnejše rasti. Pri tem načinu gredo v pitanje približno 4 mesece stara teleta v teži od 100 do 150 kg, pri čemer bikcevi po navadi ne kastriramo. Čas pitanja je navadno 10 mesecev, pri čemer dosežejo pitanci 250 do 300 kg prirastka in gredo v zakol v starosti od 12 do 14 mesecev v teži 350 do 400 kg. Meso takih pitevcev se odlikuje po manjši vsebini masti, vsebuje več vode in ima bolj sladkast okus. Po kvaliteti je podobno teletini in se zato imenuje Baby-beef (govedina najmlajših goved). Kot najbolj intenziven zahteva tak način ne samo primerno tehnologijo, temveč tudi primeren reprodukcijski material, ki lahko normalno izkorišča močna krmila in kvalitetno voluminozno krmo.

Nekoliko manj intenzivna varianta tega pitanja bazira na manjši porabi koncentratov zaradi česar traja pitanje 2 do 4 mesece dalj. Teleta so primerna za klanje v starosti 16 do 18 mesecev v teži 450 do 500 kg. Bikci so lahko kastrirani, da namesto mesa bikov dobimo kvalitetno junetino, saj

po 18. mesecu starosti preidejo v meso sekundarni spolni znaki. Meso pitevcev, pitanih po tej varianti, se odlikuje po večji vsebini masti, po manjši vsebini vode, po svetlo rdeči barvi mesa, po polnem okusu in se delno razlikuje od lastnosti mesa pitevcev, pitanih po kombiniranem načinu. Torej zavisi od variante pitanja kvaliteta mesa.

Kombinirani način sestoji iz dveh faz, ki se časovno, lahko pa tudi prostorno razlikujeta. V prvi fazi, ki traja od odstavitve telet do starosti od 12 do 18 mesecev, se pitanci hranijo bolj ekstenzivno na pašni ali z voluminozno krmo v izpustih, pri čemer pridobijo na rasti (ne prirastku!). V tej fazi niha prirast v mejah polovice maksimalne kapacitete prirastka, to je od 400 do 600 gramov. Ob koncu te faze se giblje teža pitevcev med 250 in 300 kg, kar je v glavnem odvisno od časa pitanja, prehrane, načina vzreje (vezana ali prosta) in od tipa samega pitevanca oziroma njegovih lastnosti glede prirastka.

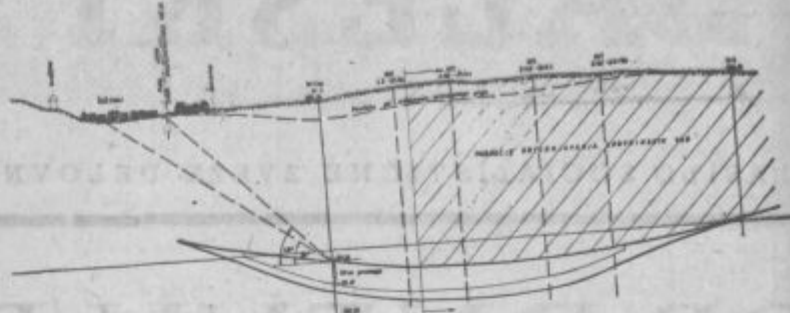
V drugi fazi prehajamo iz ekstenzivnega na intenzivni način, ki traja 4 do 7 mesecev, kar je odvisno od starosti, teže in kondicije živali, kakšna stopnja pitevnosti želimo doseči. Iz tega sledi, da dovoljuje kombinirani način precej več možnosti, kar se tiče prilagajanja tipu goveda, letnemu času, viru hrane in drugim pogojem v proizvodnji in plasmanu. Zaradi tega je ta način pitanja uveljavljen povsod tam, kjer je kvaliteta govejega mesa visoka. Za meso pitevcev, vzrejenih po tem načinu, je značilna večja marmoriranost mesa z maščobo, manjša vsebina vode, polni okus, dobra krhkost (mekkoba) in jasna rdeča barva. Tako govedina je upoštevana kot visoko kvalitetna.

Kateri od obeh načinov je bolj ekonomičen in bolj rentabilen je težko reči brez konkretne analize pogojev, v katerih se pitanje izvaja. Ko govorimo o kombiniranem načinu pitanja je treba poudariti, da so lastnosti goveda garancija za dober prirast, dobro odpornost in dobro komformacijo — prilagodljivost — ekstenzivnega načina reje.

O GRADNJA V ŠOŠTANJU

Na desni skici: profil premogovega sloja preko Šoštanja.

Na spodnji skici: situacija odobrenega raziskovalnega in eksploatacijskega področja.



Dne 15. maja je objavilo »Delo« v rubriki »Pisma bralcev« članek z naslovom »Ovire za stanovanjske zgradbe v Šoštanju ni več«. O tej zadevi je razpravljala na seji občinska skupščina Velenje in sklenila, naj se občane seznani o tej problematiki. Zato posredujemo to problematiko.

Na situaciji Šaleške doline, ki jo objavljamo, je s polno črto označena meja premogovega sloja. To mejo smo določili na podlagi 208 raziskovalnih vrtin, ki so bile izvršene v času od leta 1885 do leta 1966. S temi vrtnami Velenje in sklenila, naj se občane seznani o tej problematiki. Zato posredujemo to problematiko.

Problem urbanizacije Šaleške doline je bil že večkrat obravnavan na Svetu za urbanizem, na Občinski skupščini ter tudi zborih volilcev, kjer so urbanisti dokazovali, da je možnost razvoja Šoštanja omejena na majhen prostor južno od reke Pake. Del Šoštanja, ki se razprostira severno od Pake, leži na premogovem sloju, kar je dokazano z vrtnami K-3, L-3, M-4, 21 in S-17-1, ki so v situaciji tudi označene. Na podlagi teh in še ostalih vrtin je izdelan tudi prečni profil M-4 do M8, iz katerega je razvidna debelina sloja na tem področju. Analize premoga iz teh vrtin so pokazale, da je premog na tem področju dobre kvalitete z nad 2400 kcal/kg v ležišču. Prav tako je razvidno iz profila M4 do M8, če se bo odkopal premog severno od vrtnice M4, da se bo kljub posedanju na površini poznal celo južno od reke Pake ter da bo področje rušenja segalo do same Pake.

Svet za urbanizem je svoječasno pri obravnavanju urbanističnega plana za mesto Šoštanj razpravljal o upravičenosti rušenja Šoštanja severno od Pake. Izdelan je bil tozadeven ekonomski elaborat, v katerem je bila izvršena ocenitev vrednosti objektov, ki stojijo na tem področju, istočasno pa tudi ekonomska kalkulacija vrednosti premoga tega predela. Že takratni elaborat je pokazal upravičenost pridobivanja premoga celo na tako strnje no zasedanem področju. V ostalem pa obstoja rudarski zakon, ki z eksploatacijskim področjem štiti mineralne surovine in ki dovoljuje gradnje na rudnem področju le v izrednih pogojih.

Končno pa bi hoteli poudariti, da je Šaleška dolina majhna, zaokrožena urbanistična celota. Vsi prebivalci na tem področju se moramo zavedati, da

je procvit te doline povzročilo premogovno bogastvo, ki leži v šaleški premogovni kadunji. Šaleška dolina se za dosedanja razvoj lahko zahvali samo temu naravnemu bogastvu in tudi bližnja perspektiva je odvisna od uspešnega poslovanja rudnika. Zato bi

morali vsi skrbeti in si prizadevati, da Rudniku poslovanja ne otežujemo. Nasprotno, pomagajmo mu vsaj z razumevanjem.

Dušan Pipuš — dipl. rud. inženir
Tehnični direktor RLV

SKLEPI RUDNISKE KONFERENCE ZKS

Vodilo za nadaljnje delo

18. APRILA LETOS SO SE KOMUNISTI IZ VELENJSKEGA RUDNIKA ZERALI NA DELOVNI KONFERENCI IN SPREJELI NEKATERE SMERNICE ZA NJHOVO NADALJNJE DELO. POLEG PREDSTAVNIKOV OBČINSKE SKUPŠČINE IN OBČINSKIH DRUŽBENOPOLITIČNIH ORGANIZACIJ STA BILA NA KONFERENCI TUDI ČLANA CK ZKJ FRANO LESKOSEK-LUKA IN JOŽE ZOHRAR. NA PODLAGI REFERATA SEKRETARJA RUDNISKEGA KOMITEJA ZKS JOŽETA ALJAZA IN PLODNE RAZPRAVE SO KOMUNISTI RUDNIKA LIGNITA VELENJE SPREJELI NASLEDNJE NAPOTKE, KI JIH BODO VODILI PRI NJHOVEM NADALJNEM DELU. OTKE, KI JIH BODO VODILI PRI NJHOVEM NADALJNEM DELU.

1. Naloge, ki jih je postavil pred komuniste VIII. kongres ZKJ, so v luči gospodarskih sprememb, nastalih z reformo, še prav posebno pomembne in odgovorne. Te naloge terjajo od slehnega člana zveze, da se s konkretnim in vztrajnim delom vključi v reševanje vseh problemov, od katerih je odvisno boljše gospodarjenje naše delovne skupnosti. Pri tem gre za povečanje produktivnosti, izboljšanje proizvodnega procesa, znižanje stroškov proizvodnje itd. Ker v našem kolektivu ni več dosti možno povečati produktivnost na račun fizičnega naprežanja, bo treba v prihodnje vsa skrb posvetiti uvažanju nove sodobnejše mehanizacije, razvijanju in razširitev lastnega študijsko-raziskovalnega dela, novatorstva in racionalizatorstva ter tako stremeti k čimboljšemu izpolnjevanju organizacije dela.

2. Ker so proizvodni rezultati v veliki meri odvisni od strokovne usposobljenosti članov delovne skupnosti, naj komunisti s polno mero odgovornosti prisluhnejo temu vprašanju. Prizadevati si morajo, da se vskladijo učni programi za pridobitev kvalifikacij, prav tako se morajo odločno zavzeti, da se izenačijo kriteriji pri razdeljevanju štipendij.

3. Nadaljnje izpolnjevanje sistema delitve dohodka po vložnem delu mora biti ena od najvažnejših nalog vseh komunistov v naši delovni skupnosti. Odločno se morajo boriti proti vsem oblikam teženj po uravnilovki, ki se čestokrat pojavljajo pod krinko formalnih papirnatih kvalifikacij in zavirajo samoupravne iniciative proizvajalcev ter jih destimulirajo. Le z razvitim in doslednim sistemom delitve po vložnem delu bo mogoče odločneje vplivati na samoupravno zavest slehnega člana kolektiva in ga dejansko zainteresirati za probleme njegove delovne enote, ekonomske enote in delovne skupnosti kot celote. Komunisti se morajo zavzeti tudi za stimulatívno nagrajevanje strokovnih delavcev.

4. Današnja stopnja družbenega razvoja je nedvomno vnesla mnogo kvalitativnih sprememb tudi na področje samoupravljanja. Kljub tem kvalitativnim premikom pa se na tem področju pojavljajo še vedno številni problemi. Pasivnost nekaterih članov samoupravnih organov pri odločanju, neazurno izvrševanje sklepov, pomanjkljivo in nezadostno obveščanje, vse to so problemi, katere bo nujno treba vsaj ublažiti, če že ne popolnoma odpraviti. Ena najpomembnejših nalog komunistov v prihodnjem obdobju pa je okrepitev nižjih samoupravnih organov obratniških enot. Zavzeti se morajo za okrepitev materialne osnove teh enot in tako doseči, da se bo v njih porajala samoupravna iniciativa, da bodo iz njih izvirale zastavljene naloge in končno, da se bodo v njih te naloge tudi realizirale. Zaradi tega naj se komunisti v teh organih čimbolje angažirajo, osnovne organizacije pa naj preko njih zahtevajo, da bo delo teh organov, kot tudi vseh ostalih, dejanski odraz volje in potreb vseh članov delovne skupnosti.

(Nadaljevanje na 6. strani)

V počastitev 25-letnice vstaje jugoslovanskih narodov in Dneva borcev, priredi krajevna organizacija ZB NOV Salek skupaj z ostalimi krajevnimi društvenimi organizacijami in šolsko mladino iz Pake

PROSLAVO

v nedeljo, dne 3. junija 1966 ob 15. uri pred gasilskim domom v Saleku

Po kulturnem programu bodo priredili zabavo s srečelovom na kateri bodo igrali »Fužnarji« iz Raven na Koroškem.

Vabljeni!

ČRNI 7. JUNIJ V KAKNJU

(Nadaljevanje in konec)

TRIKRAT SEM SE ONESVESTIL

Drugi iz skupine srečnejšev pod vitlom je bil vozač Ramiz Bešić, sin Mahmuta. Tega dne je bil slabe volje; zvedel je, da bo do njegovi otroci morali ponavljati razred. Ni mu bilo za malo. Odšel je na mesto, kamor bi moral prispeti kompozicija in z njo pitna voda. Ko se je vrnil, mu je pokojni Rifet Ganibegović ponudil vodo, ki ni bila več dobra.

— Nekaj časa sem postopal ob vitlu, dokler ni prišel Jovo Dragić, ki me je povabil v skladišče. Vedel je, da sem slabe volje, pa me je hotel razvedriti. In v trenutku, ko sem ga potrepljal po ramenu, je počilo. Zmanjkalo me je. Pozneje sem zvedel, da sta me Dragić in Imanović naložila na lokomotivo. Med vožnjo sem se za hip zavedel, nakar me je znova zajela tema. Tovariši so me odnesli v kopalnico ter me okopali. Bilo mi je neznansko slabo. Prejel sem nekaj injekcij in se napotil domov. Pri izhodu me je znova premagala slabost. Domov me je odvedel moj brat.

Ramizovo zgodbo je dopolnil tretji iz skupine pod vitlom Ivo Jozanović. — Bilo je strahotno. V trenutku so bile oči in usta polna prahu in iveri, pritisk pa nas je skorajda sploščil. V tišino, ki je zavladala po pošastnem poku, so se nenadoma zarežali klanci na pomoč. Ramiz je kričal: »Pojdimo k bunkerju! Ne vem, zakaj, toda nasprotovale sem in dejal: »V lokomotivni hodnik moramo!« Dragić je stekel za Ramizom, jaz pa sem se pogljal skozi gost dim k železnici. V prekopu sem se komajda navzil čistega zraka. Dragić in Imanović sta omahovala pri vlekle Bešića, z njimi pa je prišel tudi Veispahić.

Spominjam se, da so nas zunaj vsi spraševali, kaj je. Odgovora nismo mogli, kajti bili smo na smrt preplašeni.

EDEN SE JE VENDAR SPOMNIL SAMOREŠILCA

Asim Kubat je bil na delovnem mestu pri »enoverženem« transportu št. 2. Asim se je spomnil na samorešilca, toda na mestu, kjer bi moral biti, je bil gasilni aparat. Asim se je rešil in to celo sam. Njegova pripoved je pretresljiva.

— To jutro je bilo bolj veselo kot običajno. Skupina delavcev je prepevala šaljive narodne pesmi in sam sem se zaklepetal z Mahmutom Alićem ter se odpeljal do njegovega delovnega mesta in šele zatem krenil nazaj.

Okrog pol dvanajste je prišel naokrog miner Edhem Neimarlija, zatem pa nadzornik Jozo Jović. Ni ju več med živimi. Eksplozija je zrušila vse okrog mene. V preblijku sem pomislil, da je nastal kratek stik in sem prekinil električni tok. Potem se mi je začelo, da je eksplozija vozilček z eksplozivom v bližini bunkerja. Toda ni bil pravi vonj. Po telefonu sem poklical čuvaja Sukrija Sahinbegovića pri ventilatorju Lozančiči. S težavo sva se sporazumela? Končno sem zvedel, da se je moralo zgoditi nekaj strašnega. Dim me je vse bolj dušil. Pot, ki sem jo običajno prehodil v 5 minutah, je postala prava muka. Tipal sem od stojke do stojke, padal, omagoval in le misel na moje najbližje mi je dala moč, da sem se privlekel iz objema smrti. »Živim!« je zasklikalo v meni. Šele čez čas sem zagledal svetliko, ki se mi je bližala. Bil je to Mujo Hrustić. Povedal mi je, da je eksplozija metan, zato sva molče hitela po lokomotivnem hodniku. Sredi poti sva srečala upravnika Buceka, mojstra Iva Milčevića in strojnika Šetika Šišića. Zasedli so naju z vprašanji, če sva kje koga videla. Upravnik Bucek je jokal

in ihtel: »Zakaj nisem med mrtvimi.« Šele takrat sem se zavedel, da je smrt opravila strašno žetev. In še nekaj korakov nas je delilo od prvih žrtev. Zagledal jih je upravnik Bucek. Izpod vagonov smo izvlekli težko ponesrečene Ibra Amidžića, Abdulaha Begića in najmlajšega rudarja Zihniya Fejzić. Na poti v bolnico so izdahnili.

NEKAJ ME JE SLEKLO DO GOLEGA

Z Mujom Hrustićem sem delal pri skretnici, ko je udarilo, pripoveduje kopač Hasan Skeledžija. Virglo me je nekaj metrov naprej in v hipu mi strgalo obleko preko glave. Zavedal sem se šele takrat, ko sta me Mujo ter Šefik odvedla z mesta nesreče. V lokomotivnem hodniku, sem nenadoma pogrešal tovariša Muja. Kot da bi šinile vame nove moči, sem pianil pokonci in začel kričati: »Mujol Mujol!« Našel sem ga pri vagončkih, kjer je reševal ranjence. Skupaj s smrtno ranjenimi sem prišel na plano, kjer sem prejel zdravstveno pomoč.

POTI SE RAZHAJAJO

Mustafa Imanović je bil najprisrebnejši v petorici pod vitlom. V trenutku eksplozije je težek na zemlji zaklical: »Bežite! Motor od lokomotive!« Ta preplah bi sicer lahko bil usoden za vse, ker so se brezglavo razbežali v temi in dimu, misleč, da je lokomotiva eksplodirala. Skupina se je razbežala in čeprav so bili blizu drug drugega, je vendar sieherni menil, da je sam.

Jovo Dragić pravi, da ga je ohromilo in navdalo z grozo, da je začel vpiti: »Na pomoč! Na slepo je šel v



Pomoč za družine ponesrečenih je prihajala iz celega sveta.

neko smer in vpil: »Je kdo živ?« Nekje pod sabo je zaslišal glas: »Umrlam!« Iskal je človeka, toda ni ga našel. Dim ga je vse bolj grizel v grlo, zato se je obrnil in se spotaknil ob vagončkih. Svetilke ni imel, toda prav vagončki so mu postali kačipot. Tipal je od vagončka do vagončka, dokler ni prišel do Ramiza Bešića, ki je stokal. Dvignil ga je ter z njim nadaljeval pot k skretnici. Ko je prišel iz jame, se je hotel vrniti in pomagati pri reševanju, toda nadrejeni so mu to preprečili, ker je slabo izgledal.

ZUBORENJE VODE — REŠITEV

Imanović pravi, da je najdlje obležal na zemlji. Nikamor ni upal kreniti, ker se ni nič videlo. Slednjič mu je pomagal sluh. Sumenje vode ga je ohrabilo. Zmočil si je srajco ter si z njo zakril usta in nos. V tem trenutku je zaslišal, kako nekdo teče v smer, odkoder je sam prišel. Zaklical je: Ne tja! Bil je Ešref Veispahić. Prijela sta se za roke in počasi, tipaje ob zidu hodnika šla k življenju naproti. Rešil ju je prihod lokomotive.

Kakanjska nesreča je bila strahotna. Opomin je bil prevelik. Smrt 128 rudarjev je bila povod temeljite revizije varnostnih naprav v vseh naših rudnikih.

Smrt 128 rudarjev jame rasi je rešila življenje tisočim njihovih tovarišev pri delu.

Večna slava herojem našega rudarstva. Naj se nikdar več ne ponovi nemilostna tragedija ljudi, delovnih ljudi na najtežjem delu. Naj se ne potочи več niti ena solza za nekom, ki je odšel v objem črnega sonca za dobro vseh nas.

Pišeta: Aleksander Konstantinovič Ing, Nusret Hadimujić

Dobra organizacija je pol uspeha

RAZGOVOR Z RAVNATELJICO ŠOLE – KRISTO VAHOVO

SEPTEMBRA 1962. LETA SO OTROCI PRVIČ SEDLI V LEPO UREJENE ŠOLSKE PROSTORE NOVOZGRAJENE OSNOVNE ŠOLE V ŠMARTNEM OB PAKI, UČITELJI PA SO Z VEČJIM ZADOVOLJSTVOM ZAČELI VPLIVATI ZNANJE MLADIM UKAŽELJNIM GLAVAM. SČASOMA SO S SKUPNIMI MOČMI UREDILI IGRIŠČE, ZELENJADNI IN CVETLIČNI VRT TER S TEM OLEPŠALI OKOLJE ŠOLE.

Prejšnji teden sem obiskal osnovno šolo v Šmartnem ob Paki z namenom, da bi zvedel kaj več o organiziranosti in načrtosti njihovega šolskega dela ter o letošnjih uspehih. Moje oči so sprva videle le lepo, čisto šolsko poslopje in negovan šolski vrt. Kasneje pa me je ravnateljica šole Krista Vahova seznanila s problemi šole, ki skrbi za vzgojo in izobrazbo mladih generacij Šmarčanov. Ker je ravnateljica šole skopo govorila o dosežkih dela, sem mimogrede, med najinim pogovorom, prepisal iz zapisnika nadzorovalne konference oceno pedagoškega svetovalca. Tako-le je zapisal o delu osnovne šole v Šmartnem ob Paki: »Šola kot celota prav dobro opravlja svoje vzgojno-izobraževalne naloge. Delovni dosežki so v nekaterih dejavnostih nadpovprečni v občinskem merilu. Ti uspehi niso samo plod dobre organizacije dela, velike delovne angažiranosti in pripravljenosti za nadaljnjo strokovno rast ter povečano kvaliteto večine učiteljev, marveč je to tudi odraz naprednih hotenj, vnesti v proces učnega dela izvršne rešitve odprtih problemov, ki jih na šoli ne manjka.«

KATERI SO »ODPRTI« PROBLEMI NA VAŠI ŠOLI, TOVARIŠICA RAVNATELJICA?

— Pri našem delu je še vedno premalo poudarjena vzgojna stran naših prizadevanj in hotenj. Prevečkrat po nepotrebnem kažejo s prstom na šolo, češ, da je ona kriva za vsa delovna dejanja in nevrojenost mladine. Šolniki se zaradi takega gledanja upravičeno čutimo prizadete, ker pri delu prvenstveno polagamo pozornost vzgoji. V šoli ne moremo povsem odpraviti slabih vzgojnih napak, ki jih otroci prinesejo iz okolja v katerem živijo, lahko pa je tuje vplive vsaj kakor ozdravimo.

— Moram povedati, da imamo na naši šoli več vzgojnih kot učnih problemov, zato se zavzemamo, da bi imeli na šoli varstveni oddelek z usposobljenim vzgojnim delavcem, ki bi narčno in strokovno s pomočjo staršev in ostalih družbenih dejavnikov skrbel za vzgojo otrok. Povsem se namreč zavedamo, da dobro počutje učencev — to pa le lahko da urejeno okolje in dobra vzgoja — bistveno pripomorejo k boljšim učnim uspehom. Za formiranje takega oddelka pa so potrebni ustrezni prostori, denar in ustrezni vzgojni kadri. Ker vsega tega nimamo, zato še nismo ustanovili tak varnostni oddelek, ki bi ustrezal potrebnim zahtevam.

Vendar! kljub temu nismo zanemarjali tovrstno šolsko dejavnost. Reči

KRI JE ZDRAVILO

Vsi tisti, ki so več kot petkrat darovali svojo dragoceno kri so se letos zbrali na svečani proslavi ob dnevu krvodajalcev v velenjskem kulturnem domu, ki jo je priredil občinski odbor Rdečega križa. O povsem prostovoljnih krvodajalskih akcijah v velenjski občini je na proslavi govoril Bruno Trebičnik, predsednik komisije za krvodajalstvo pri občinskem odboru Rdečega križa. Na kratko je opisal razvoj krvodajalstva in delo transfuzijske službe od skromnih začetkov prostovoljnega dajanja krvi pa do današnjih akcij. Organizacija Rdečega križa je v velenjski občini opravila ogromno delo na področju vzgoje ljudi, saj so darovali kri po svoji moralni in etični vsebini postali ljudje, ki se zavedajo, da dajejo lastno kri sočloveku. Na proslavi dneva krvodajalcev je predsednik komisije za krvodajalstvo pri republiknem odboru Rdečega križa Slovenije dr. Šobar Stefan podelil zlate in srebrne značke 209-krvodajalcem iz naše občine in diplome delovnim kolektivom »Oljki« iz Šmartna ob Paki, »Galanteriji« Soštanj, TP »Zarje« Soštanj, Elektrarni Soštanj, rudniku Velenje in sindikatu skupščine občine Velenje.

Zlato značko so dobili:

Mirko Antlejš, Anton Ajnik, Rudolf Boh, Branc Bračič, Vili Delalut, Zani Debeljak, Leopold Dvoršak, Franc Drev, Jože Foršner, Franc Fricelj, Ciril Grebenšek, Vili Hercog, Karl Janžovnik, Stane Junkovič, Staniko Javšev, Rafael Koren, Ivan Kolšek, Edi

moram, da je na podlagi naših zapazanj, še vedno največkrat dom vzrok slabe ali zanemarjene vzgoje. Starši se premalo brigajo za zunanje kvarne vplive. Dostikrat pa jih sami tudi ne znajo in ne morejo rešiti. Na naši šoli imamo ustaljene individualne razgovore s starši in vzgojna predavanja na skupinskih roditeljskih sestankih. Vendar menimo, da je te dejavnosti premalo, ker zahteve presegajo naše zmogljivosti.

Tudi delovne organizacije bi se morale zanimati kako živijo in se učijo otroci njihovih delavcev. Dosti je vzgojnih vprašanj, ki bi jih lahko rešili skupaj z delovnimi organizacijami.

KAJ VAS ŠE TARE?

— Telovadnica, ki jo nujno rabimo. Radi bi tudi razširili šolske prostore,



... prijetne počitnice tovariši učitelji in učiteljice iz Šmartna ob Paki, ob 1. juniju

da bi dobili hišnikovo stanovanje. Vendar zaenkrat ni na razpolago dovolj denarja.

MORDA SE NEKAJ O LETOŠNJIH USPEHIH IN DELU SVOBODNIH AKTIVISTOV

— Osnovna šola »Jožeta Letonje« — Kmeti je centralna šola. K njej je priključena podružnica v Skornem. Letos je bilo na centralni šoli 358 učencev. Uspešno je šolsko leto izdelalo 297 učencev ali 82,96 odstotkov. Po 39. členu ZOŠ napreduje z eno nezadostno oceno 24 učencev. Razred pa ponavlja 37 učencev ali 10,33 odstotkov. V Skornem pa je izdelalo vseh 45 učencev.

Učenci rabijo mnogo pedagoške tektnosti in psihološke nege, posebno

na višji stopnji. V sedmém razredu je inteligenčni nivo nizek. Razredno jedro je šibko in se le počasi formira. Potrebno je dosti nege, ustreznih metod in posebnih posegov pri posredovanju učne snovi.

Ugotovitve neuspehov je razrešil in učni zbor sproti analiziral na sejah in ugotovil, da na nižji in srednji stopnji dela učencem težave poleg matematike in slovenskega jezika tudi spoznavanje družbe. Delno je to razumljivo. Učenci so doma na področju, manj potujejo, starši se z njimi bolj malo ukvarjajo, govorijo v dialektu in malo čitajo. Na višji stopnji pa jim poleg matematike in slovenskega jezika dela težave tudi tuj jezik.

Glavni vzroki neuspehov so nizek inteligenčni nivo, oddajenost učencev od šole, premajhna skrb nekaterih staršev za učencev uspeh, mnogi nimajo ustreznega varstva, neurejene družinske razmere, socialni problemi — tudi alkoholizem in to, da starši zaposlujejo otroke pri poljskih delih.

Na šoli uspešno delata pionirski odred in aktiv Zveze mladine. Plenitje in mladince poglabljeno spoznavanje z družbeno-političnimi spremembami v naši državi, organiziramo tekmovanja



»Več znanja — več uspeha«, za šolo in kraj smo pripravili kulturne programe in slovesno praznovali spominske dneve.

Ko sem se poslovil od ravnateljice šole v Šmartnem ob Paki — Kriste Vahove, ki je bila obdana s krpil skrbno urejenega papirja (povedala mi je, da to ni zgolj »papir«, temveč so to delovni plan učnega zbirja, podrobni učni načrti za posamezne razrede, plan ravnateljja, samoupravni akti...), sem nehote pomislil, če niso naši šolniki preveč obremenjeni z birokratsko — administrativnimi posli. Res je! Učiteljevo delo je vsestransko in naporno. Tega večkrat ne upoštevamo v dovoljni meri. Zato se jim oddolžimo s priznanjem in jim zaželimo prijetne počitnice. L. N.

Kripovšek, Alojz Kolar, Marjan Karot, Nežka Lempl, Dora Laznik, Ivan Laznik, Ivan Leskovšek, Mirko Lah, Pavla Ledinek, Neža Lenko, Jože Lorbec, Ivanka Meža, Alojz Meža, Mira Mihelin, Milan Medved, Franc Meh, Mirko Meža, Albin Medved, Ciril Mraz, Igor Novljan, Elica Nagode, Franc Nagode, Franc Novak, Branko Ograjenšek, Avgust Oblak, Miroslav Ostrovršnik, Dragica Oštr, Jože Oštr, Martin Postrak, Slavko Peruša, Pepca Pušnik, Pepca Pušnik, Franc Pustovrh, Marjan Potočnik, Miha Polh, Franc Pleterški, Jože Pungartnik, Franc Podbešek, Franc Podlesnik, Franc Potočnik, Jože Plaznik, Olga Penšek, Rado Petek, Friderik Prevalnik, Fanička Pepelnik, Ivanka Praprotnik, Franjo Prpič, Milka Pugl, Marjan Pusovnik, Angela Praznik, Milan Polak, Franja Petanjek, Zofka Petejan, Mirko Rodič, Staniko Rovšnik, Ivan Rudnik, Vili Romih, Anton Rep, Anton Razgoršek, Pavla Rihtar, Viktor Steblovnik, Franjo Savinec, Janko Skornšek, Martin Slatinšek, Vili Sorša, Ivička Stropnik, Arno Svetlin, Jože Sovič, Katarina Silovšek, Franjo Skornšek, Anton Sile, Jože Salej, Matija Skrieb, Ivan Stukovnik, Ivan Spegl, Marjan Švent, Rihard Spital, Franc Silc, Franc Sumah, Marija Smidhofer, Franc Skarja, Anastazija Suligoj, Katica Tuš, Jože Turnšek, Gusti Tajnšek, Fanika Tot, Majda Ulrih, Rudi Vozel, Franc Venišnik, Terezija Vacua, Antonija Virant, Gustav Verdelj, Jože Vozel, Franc Vah, Anica Zavratnik, Marjeta Zager, Erna Zemlak, Luka Zamuda, Anton Zevart, Brigita Zevart, Vida Zgornik in Anica Znidar.

PAZITE NA KOLESA IN MOPEDE

Na postaji milice so nam povedali, da je v Velenju in bližnji okolici ukradenih iz dneva v dan več koles in mopedov. Zato opozarjamo lastnike koles in mopedov, da jih sproti zaklepajo in da jih ne puščajo čez noč pred stanovanjskimi bloki. Le z vestnim čuvanjem in hranjenjem koles na varnih mestih se bo preprečila kraja koles in mopedov.

SOLARJI - POZOR

Uredništvo »Saleškega rudarja« razpisuje

NAGRADNI NATEČAJ

za najboljše doživljajske spise, risbe in fotografije z letošnjih počitnic. Najboljšim se obetajo lepe knjižne nagrade, ki si jih bodo lahko izbrali v »Mladinski knjižgi« v Velenju. Za vsako zvrst bomo podelili 5 nagrad. Vse objavljene fotografije, risbe in spise bomo posebej nagradili — odkupili za objavo.

Rokopise doživljajev, fotografije in risbe pošljite brez podpisa; v zaprti kuverti priložite polno ime in priimek. Fotografije opremiti s kratkim tekstom. Natečaj bo trajal do 10. septembra. Prispevke pošljite na naslov: Uredništvo »Saleškega rudarja«, »Natečaj«, Velenje, Titov trg 2, p. p. 89.

kupujte kvalitetno pohištvo na

POTROŠNIŠKI kredit

SLOVENIJALES

CENJENE STRANKE OBVEŠČAMO, DA BODO V ČASU OD 10. 6. DO 10. 7. 1966 VSI LOKALI »TRŽNICE«. ZAPRTI ZARADI PREUREJANJA V SAMOPOSTREŽNO TRGOVINO V TEM ČASU PA BOMO PRODAJALI V SKLADIŠČU IZZA TRŽNICE Trgovsko podjetje »BAZEN« VELENJE

OBVESTILO

NAROČNIKOM KNJIGE, OD VSTAJE DO ZMAGE

Obveščamo vse naročnike knjige »Od vstaje do zmage«, da bo knjiga izšla v mesecu juliju. Vsi prednaročniki jo bodo dobili takoj po izidu. Naprodaj pa bo še 800 knjig. Občinska zveza ZB NOV

CENJENE STRANKE OBVEŠČAMO, DA BODO V ČASU OD 10. 6. DO 10. 7. 1966 VSI LOKALI »TRŽNICE«. ZAPRTI ZARADI PREUREJANJA V SAMOPOSTREŽNO TRGOVINO V TEM ČASU PA BOMO PRODAJALI V SKLADIŠČU IZZA TRŽNICE Trgovsko podjetje »BAZEN« VELENJE

OBVESTILO

NAROČNIKOM KNJIGE, OD VSTAJE DO ZMAGE

Obveščamo vse naročnike knjige »Od vstaje do zmage«, da bo knjiga izšla v mesecu juliju. Vsi prednaročniki jo bodo dobili takoj po izidu. Naprodaj pa bo še 800 knjig. Občinska zveza ZB NOV

RUDNIK LIGNITA VELENJE

razpisuje

prosto delovno mesto

POMOČNIKA DIREKTORJA - VODJE FINANČNO RAČUNSKEGA IN KOMERCIALNEGA SEKTORJA

Pogoji:

- visoka strokovna izobrazba rudarske stroke z opravljenim strokovnim izpitom ter najmanj 3-letno prakso v metanski jami;
- višja strokovna izobrazba rudarske stroke z opravljenim strokovnim izpitom ter najmanj 4-letno ustrezno prakso, od tega 3 leta prakse v metanski jami;
- srednja strokovna izobrazba rudarske stroke z opravljenim strokovnim izpitom ter najmanj 6-letno ustrezno prakso, od tega 3 leta prakse v metanski jami.

Razpisni rok velja do vključno 7. julija 1966. Pismene prijave na ta razpis naj obsegajo:

- kratko ponudbo,
- življenjepis,
- dokazila o izpolnjevanju razpisnih pogojev.

Prijave pošljite na naslov: RUDNIK LIGNITA VELENJE, KADROVSKO-SOCIALNA SLUŽBA.

GIBANJE PREBIVALSTVA

NA OBMOČJU OBČINE VELENJE SO SE APRILA 1966 POROČILI:

STROPNIK Ivan, kmetovalec iz Sv. Florjana pri Soštanju 7 in MEDVED Marija, krojačica iz Skornega pri Soštanju 60.

ZAGER Anton, rudar iz Lokovice 119 in LESNIK Terezija, delavka iz Raven 168.

STEFIC Jože, tesar iz Mežice 117 in SEDOVSEK Pavla, usnjarska delavka iz Velenja, Jenkova 2.

MATAVZ Franc, delavec iz Ložnice 2 in ROTOVNIK Irena, delavka iz Podkrajca 29.

KUMAR Emil, rudar iz Velenja, Slandrova 35 in POSEDI Jelena, kuhinjska pomočnica iz Velenja, Jenkova 1.

KRAJNC Peter, rudar iz Velenja, Vojkova 13 in URSEJ Ivanka, orodjarka iz Velenja, Vojkova 13.

BLAGOTINSEK Fric Peter, rudar iz Velenja, Tomšičeva 16 in OBLAK Jožefa, uslužbenka iz Velenja, Jenkova 8.

BELEC Karel, rudar iz Pesja 63 in VERDEV Kunigunda, uslužbenka iz Ljubljane.

GOLCMAN Franc, železničar iz Velenja, Tomšičeva 1 in PILIH Marija, delavka iz Velenja, Koroška 2.

JEZERNIK Franc, pleskar iz Laz 11 in OROZEL Ana, delavka iz Laz št. 17.

ROTOVNIK Ciril, rudar iz Velenja, Kersnikova 3 in PUSTINEK Alojzija, delavka iz Laz št. 28.

FELICIJAN Karl, rudar iz Velenja, Stritarjeva 3 in ZLODEJ Jožica, delavka iz Velenja, Celjska 93.

KOREN Valentin, električar iz Rečice ob Savinji 26 in MRAVLJAK Vida, delavka iz Skal 101.

PINOZA Martin, rudar iz Velenja, Saleška c. 18 in PUSTOSLEMSEK Pavlina, natakarka iz Šmartnega ob Paki 60a.

NARAGLAV Franc, Strojni ključavničar iz Velenja, Tomšičeva 14 in VIDOVIC Ana, gospodinja iz Velenja, Tomšičeva 14.

BOLHA Franc, slikopleskar iz Pesja 4 in REBERNIK Alojzija, krojaška pomočnica iz Arnač št. 10.

SESEL Franc, rudar iz Pake 36 in MIRT Marija, delavka iz Soštanja, Cankarjeva 21.

MERC Janez, rudarski nadzornik iz Velenja, Slandrova 10 in NOVAK Stanislava, uslužbenka iz Velenja, Slandrova 2.

LESJAK Herman, rudar iz Bevc 23 in CANC Milena, delavka iz Plešivca 16.

STUKOVNIK Franc, električar iz Saleka 26 in DOBELSEK Danica, trgovska pomočnica iz Velenja, Saleška 14.

IVANOVIC Dragutin, ključavničar iz Lipa Stara in HUDOURNIK Danica, delavka iz Kavč 23.

LEVER Franc, rudar iz Velenja, Tomšičeva 16 in SLAPNIK Marija, orodjarka iz Velenja, Tomšičeva 25.

RUDNIK LIGNITA VELENJE

razpisuje

prosto delovno mesto

POMOČNIKA DIREKTORJA - VODJE FINANČNO RAČUNSKEGA IN KOMERCIALNEGA SEKTORJA

Pogoji:

- visoka strokovna izobrazba rudarske stroke z opravljenim strokovnim izpitom ter najmanj 3-letno prakso v metanski jami;
- višja strokovna izobrazba rudarske stroke z opravljenim strokovnim izpitom ter najmanj 4-letno ustrezno prakso, od tega 3 leta prakse v metanski jami;
- srednja strokovna izobrazba rudarske stroke z opravljenim strokovnim izpitom ter najmanj 6-letno ustrezno prakso, od tega 3 leta prakse v metanski jami.

Razpisni rok velja do vključno 7. julija 1966. Pismene prijave na ta razpis naj obsegajo:

- kratko ponudbo,
- življenjepis,
- dokazila o izpolnjevanju razpisnih pogojev.

Prijave pošljite na naslov: RUDNIK LIGNITA VELENJE, KADROVSKO-SOCIALNA SLUŽBA.

RUDNIK LIGNITA VELENJE

podaljšuje razpis

prostega delovnega mesta

VODJE EKONOMSKE ENOTE »JAMSKE INVESTICIJE«

Pogoji:

- visoka ali višja strokovna izobrazba s 3-letno uspešno prakso na vodilnih delovnih mestih v gospodarstvu;
- srednja strokovna izobrazba s 6-letno uspešno prakso na vodilnih delovnih mestih v gospodarstvu.

Podaljšani razpisni rok velja do vključno 5. 7. 1966. Pismene prijave na ta razpis naj obsegajo:

- kratko ponudbo,
- življenjepis,
- dokazila o izpolnjevanju razpisnih pogojev.

Prijave pošljite na naslov: RUDNIK LIGNITA VELENJE, KADROVSKO-SOCIALNA SLUŽBA.

ŠOŠTANJČANI

Krajevni odbor ZB NOV Soštanj vas vabi na

PROSLAVO

ob Dnevu borca, dne 3. julija 1966 ob 20,30 na Gorice nad Soštanjem. Kulturni program ob tabornem ognju bo popestrila godba na pihala in pevski zbor.

Vabljeni

PESTOTNIK Anton, soc. podpiranec iz Jeromina 9, Vransko, star 72 let; STANKOVIC Stanoje, vojaški vojni invalid iz Velenja, Prešernova 7; MAGER Helena, gospodinja iz Dobje vasi 23, Prevalje, stara 63 let; DREV Frančiška, prevžitkarica iz Laz št. 40, stara 75 let.

NA OBMOČJU OBČINE VELENJE SO SE MAJA 1966 POROČILI:

OSTROVRNIK Janez, rudar iz Plešivca 69 in LENART Stefanija, kmetovalka iz Družmirja 79.

FERK Friderik, dimnikar iz Viča 56 pri Dravogradu in IMPERL Marija, orodjarka iz Sv. Florjana pri Soštanju 57.

LUKAN Vincenc, rudar iz Soštanja, Cesta Talcev 8 in SUSA Marija Terezija, kuhinjska pomočnica iz Soštanja, Primorska 8.

JELEN Rafael, rudar iz Laz št. 55 in JUG Cirila, usnjarska delavka iz Raven 12.

PECNIK Stefan, rudar iz Lepe njive 70 in JUVAN Emilija, gospodinja pomočnica iz Florjana pri Soštanju 36.

MEH Florjan, rudar iz Raven št. 42 in HLIŠ Marija, krojačica iz Gaberk 50.

PEVEC Rudolf, rudar iz Velenja, Jenkova 5 in JURJOVEC Leopoldina, delavka iz Lokovice 41.

KOCBEK Jernej, šofer iz Crešnjevec 103 in FRIC Milica, delavka iz Velenja, Koroška 16.

CIGLAR Adolf, rudar iz Velenja, Jenkova 1 in LEDINEK Angela, delavka iz Velenja, Jenkova 1.

SPEGLER Franc, posestnik iz Strmca nad Dobrno 1 in REDNAK Justina, delavka iz Paškega Kozjaka št. 11.

PISKUR MILAN, šofer iz Velenja, Kersnikova 3 in JEROVČNIK Frančiška, uslužbenka iz Velenja, Sale-MRAVLJAK Ivan, električar iz ška 20.

Velenja, Koroška 41 in MURKO Katarina, delavka iz Velenja, Celjska 61.

ZAJC Alojz, kovinostrugar iz Pesja 84 in MIJOČ Frančiška, delavka iz Zavodnje 4.

DOLER Alojz, električar iz Pesja 59 in JAVORNIK Terezija, delavka iz Pesja 59.

MEH Jožef Ferdinand, avtomehaničar iz Velenja, Celjska 18 in VALENCI Ernestina, uslužbenka iz Velenja, Celjska 34.

ANGELO Jože, rudar iz Velenja, Tomšičeva 16 in GLAZER Nada, natakarka iz Velenja, Celjska c. 15.

LABUS Mirko, rudar iz Sarajeva, Zagrebačka 2 in OTOREPEC Ljudmila, delavka iz Velenja, Serčerjeva 11.

ZLATO POROKO STA OBHAJALA:

VOLAVSEK Andrej, upokojenec iz Velenja, Kersnikova 7 in VOLAVSEK Jožefa.

UMRLI:

ZALJUBERSEK Ivan, rojen leta 1966, iz Raven 135; SOTLER Vinko, rudar iz Smartinskih Cirkovc 2, star 31 let; STIFTER Marija, invalidska upokojenka iz Belih vod 40, stara 76 let; RAJSTER Anton, prevžitkar iz Soštanja, Glavni trg 7, star 86 let; STRNAD Franc, upokojenec iz Soštanja, Heroja Gasperja 9, star 87 let; LÖRGER Andrej, kmetovalec iz Stranja 2, Smarje pri Jelšah, star 65 let; LENART Jožefa, kmetica iz Smartinskih Cirkovc 4, stara 76 let; MLINER Julijana, delavka iz Podkrajca pri Velenju 26, stara 73 let; RIJAVEC Julijana, upokojenka iz Saleka 32, stara 91 let; OSTOVERSEK Frančiška, socialna podpiranka iz Zaleka 32, stara 65 let; KORDIČ Vjekoslav, rudar iz Velenja, Prešernova 3, star 46 let; NOVAK Vladimir, rudar iz Gornje vasi 77 pri Preboldu, star 32 let; IGRIŠNIK Ivan, rudar iz Matk št. 78, star 22 let; DRSTVENSEK Berta, gospodinja iz Velenja, Stanetova 35, stara 62 let; VOSNJAK Angela, prevžitkarica iz Konovega 30, stara 82 let.

Nadaljevanje

S POTI PO GRČJI

pišejo: Jože Novak, Jože Rupnik in Borut Korun

Ob odhodu iz Aten sem hitro poživel svoje vtise. Vse, kar sem lahko ugotovil, je bilo: Atene so mesto tisočih obrazov. Koliko zgodovine, dogodkov z bazarja in velikanske stare tržnice, koliko revnih in bogatih, beračev velikih mest, pirejskih

cip in fantičev s krtačami za čiščenje čevljev me bo za vedno spominjalo na to mesto. Pot je vodila na jug, mi pa smo mislili, če bomo še kdaj v Atenah.

Ustavili smo se v Elersisu; tam smo si hoteli ogledati kraj, kjer so stari Grki častili takozvani Demetrin kult. Ta je bil zvezan z vsakoletnim menjavanjem suhe in deževne periode. Mit o Demetrini hčerki Persefoni, ki si jo je prisvojil bog podzemlja Had je zelo zanimiv. Od vsega pa v Elevisu ni ostalo veliko več kot nič. Elevis je pravzaprav Atensko predmestje. Podali smo se po njegovih cestah, mimo pristana in kadečih se dimnikov velikih tovarn cementa proti jugu. Kmalu pripelje cesta na plano in v medli mesečini smo si tam poiskali prenočišče. Prvič pod milim nebom.

Nikoli ne bom pozabil tiste noči. Se zdaj ne vem zakaj je bilo kameenje tisto noč tako trdo. Ležali smo v nekem brezlistnem nizkem in močno dišečem grmičevju. Čez noč

so nas napadli komarji in do jutra sem se zbudil vsaj sedemkrat. Neumno smo legli na bok nizkega grča in sem tako vso noč drčal po grču navzdol in se zjutraj znašel nekaj metrov nižje kot sem legel. Vsaka šola nekaj stane in naslednjič smo bili že dosti bolj pametni.

Se pred zoro se popotnikom kažejo v Grčiji čudoviti pogledi z vsakega grča, kjer se vidi na morje. Rdeča zarja je oblivala Elevisinski zaliv in salaminó tistega jutra, ko smo vrh grča, kjer smo bili prespali, čakali sončnega vzhoda. Bojnega posveta za tisti dan nismo delali, ker smo bili namenjeni le naprej, na jug in je bilo važno le — čim dalj priti.

Od Aten do Korinta vodita dve cesti ena ob drugi. Na boljši in modnej, še čisto novi, je treba plačati mislino; mi smo se podali na starejšo, ker nam je bila bolj pri roki in teče čisto ob morju. Večkrat se nam je zgodilo sledeče: ko smo se naveličali štopati ali je bilo prevro-

ANTON INGOLIČ

Črni labirinti

ROMAN V NADALJEVANJIH

70

prav? Ančka postelja je pri oknih, njigova ob desni strani, med njima pa stoji mizica z obema stoloma.

»Ančka, kaj pomeni to?«
»Ančka, ki ga že ves čas, kar se je vrnil od Gillesa, ni pogledala v oči, se le obrne k njemu.

»Sam veš, da je tako bole. Zate in tudi zame. Oba mučiva...«

Še enkrat pogleda postelji »Ančka, ki jo zaliva rdečina, potem plane k mizi in v stolom vred potegne stran. »Ne, postelji bosta skupaj! Moja žena si in jaz sem tvoj mož, čeprav sem zadnji čas bolj redko pri tebi!« Ančka posteljo potegne od oken na sredo sobe. »Tako, tu je bila in tu bo še nadalje tvoja postelja!« Plane še k svoji postelji. »Tu, tu pa...« Popade ga kašelj.

»Čuj, Stanko...«

Toliko še ima moči, da jo rane od sebe. Ančka se opoteče, ujame ob podbojih, trenutek gleda zmeden okoli sebe, nato pobegne iz kuhinje, on pa se duši od kašlja.

Sedi pri Gillesu. Glasno je in veselo. K njegovi mizi prisede Obran.

»Si slišal? Francija je svobodna! Kmalu bo konec vojne. Se malo in pobrali bomo lila in kopita in se vrnili domov, v Topolo, na Bukovcu!«

Trči z Obranom, z drugimi rojaki, vzklikajo in objamejo se, njemu pa ni ne do vina ne do smeha. Izmuzne se iz gostilne in dolgo v noč

tava po ulicah. Dvakrat gre mimo hiše z rdečo lučjo v veži. Nazadnje se opoteče čez prag. Na pol slečen sedi na postelji. Ob njem leži postarano dekle v prozorni kombinezi. Nekaj časa se gledata, kakor da ne vesta, kaj bi rekla drug drugemu.

»Človek božji,« zakliče dekle na pol resno, na pol skozi smeh, »preveč si varal za Nemce. Najprej se naspi, mesec dni samo leži in dobro jej, potem šele pojdi k ženski!« Dvigne se in prav od blizu pogleda vanj.

»Imaš vrt, vsaj gredo?«
»Imam. Dve veliki gredi...«

»Imenitno, imenitno! Zasadil ju z vrtnicami! Spremeni Le Brieux v vrt! Ne vidiš, koliko je tu pri nas prahu, koliko umazanije in grdobije? Napravi si golobnjak ali kupi vsaj gajbico z dvema glicam!«

»Gojim naj vrtnice, krmim golobe in grlice?«

»Za tebe so cvetlice in ptice. Gotovo si rudar, kajne? Pojdi zdaj! Nič ne boš plačal. Čemu le? Prinesel mi boš vrtnice s svoje grede. Vprašaj za Floro! Saluti!«

Zmeden in ponižen se opoteče na ulico. Zunaj ne go-rji več luči, toda z neba sveti polna luna in čudno raztrgani oblaki se pode po nebu. Najprej ne ve, kam bi šel, toda noga mu sama krene proti Rue des nations.

Ančka že spi. Seveda, pozno je že. Toda kaj leži na mizi? Pismo? Cigavo? Od doma? Že dalj kot pet let

z avtomobilom se vendar nameravaš odpeljati že jutrišnjem domov na Bukovec, kjer bosta z Ančko začela novo, lepše življenje. Postoj, Klep!

Klepove noge so zares obstale sredi mlake in njegova glava se je obrnila proti cesti.

»Halo, čakaj, pomagala ti bova! Nisva policaja! Halo, čuj!«

Toda Klep je že zbežal še dalje v gmajno, dalje od ceste, od avtomobila, od voznikov, ki sta mu hitela na pomoč.

Komaj je še vlačil noge iz razmočene zemlje in blatnih mlakuž, roke so mu kot mrtve mlatile ob telesu, dihal je teže in teže. Znoj mu je curljal po obrazu in se zlival z blatnimi kapljami. Spotikal se je in padel z obrazom naravnost v režeči se mesec. Hladna brozga ga je oživila. Naglo se je dvignil in stekel dalje. Toda spet je bil na tleh. Sprva se je skušal dvigniti, a ni imel dovolj moči. Obležal je na trebuhu, z razprtimi rokami, onemogel, brez misli. Dolgo je tako ležal. Slišal je samo hropenje v pljučih. Potem ga je popadel silovit kašelj. Ko se mu je v prsih umirilo, se je spet spravil na noge. Pri tem je opazil, da ima dlan leve roke razrezano in da kri skoraj s curkom teče iz rane. Ozrl se je naokoli. V bližini se je v mlaki zasvetila mesečina. Opotekel se je k

68

njej in si izmil rano. Potem si je z žepnim robcem obvezal dlan. Spet se je zbe-gano ozrl naokoli.

Kam?

Kam, če ne k Ančki! Nameril se je proti črnim gricem, ki so se kazali pred njim. Toda že po nekaj korakih je obstal.

Kaj hoče pri Ančki brez avtomobila, brez denarja? Vse je izgubil. Se huje, Ubil je človeka.

»Zakaj sem ga ubil?« je pridrušeno kričnil.

Nisem ga hotel ubiti, ni-ti udariti ne, hotel sem samo vzeti svoj denar, mu pljuniti v obraz in izstopiti. Ko so prsti začutili nekaj trdega, železnega, so se sami od sebe skrčili in roka se je dvignila ter zamahnila. Vendar ne z namenom, da bi ubijala. Hotela je pregnati prezirljiv smeh z Mamellijevega lisičjega obraza. Sele njegov strahopetni krik me je razkačil, da sem ga udaril še enkrat, močnejše. Tedaj je utihnil. Torej sem ga ubil. Toda zakaj, zakaj? Nikdar nisem storil nikomur nič hudega. Če sem le mogel, sem pomagal, tovarišem spodaj v jami, ljudem tu zunaj...

»Zakaj? Zakaj?« je spet vprašal polglasno.

Ni si znal odgovoriti... Poslilil ga je kašelj. Še hušlj kot prej. Dolgo in hropeče je kašljala. Potem so mu odpovedala kolena in sesedel se je na mokro travo. Samo sprva ga je hladilo, kmalu

71

nima vesti z Bukovca. Rad bi hitro odprl zavitek, a prsti se mu tresejo. Slednjič le ima v rokah z materino pisavo popisani list. Ni ga še prebral, a že je našel rešitev. Rešitev je samo doma, doma na Bukovcu!

»Ančka, čuješ, Ančka!«

Toda namesto Ančkinega enakomernega dihanja je Klep zaslišal kovinsko ropotanje motorja. Planil je pokonci. Prividi so izginili, okoli njega se je razprostirala pusta gmajna, luna je ležala za črne oblake in tam s ceste se je slišalo ropotanje motorja. Najprej enega, potem dveh, nazadnje treh. Sprva še glasno in grozeče, a že se je začelo oddaljevati. Torej so se odpeljali, to-vorni avtomobil, Renault in tudi Adler? Spet je zavladala tišina.

Klep se je izgubljeno oziral okoli sebe.

Kam naj gre? Kaj naj stori?

Kam, če ne k Ančki! In z Ančko domov na Bukovec! Tu nima kaj iskati, tu so mu najprej vzeli zdravje, odtegnili Ančko in končno iz njega napravili zločinca. Domov! Domov!

S skrajnim naporom je vlačil noge iz razmočene zemlje in plitvih, blatnih mlak.

Sele v prvem jutranjem svitu je z drgetajočimi rokami odprl vrata v svoje stanovanje.

Ce se ne bi bil pravočasno ujel za stol ob mizi, bi se bil

zgrudil sredi kuhinje. Nekaj časa je slonel na stolu, potem se je zravnil in se srepo zazrl okoli sebe, kakor da nikoli prej ni videl svojega kuhinjskega pohištva in vsega ostalega, kar je ga obdajalo. Potem se je opotekel v shrambo. Preden je našel pravo steklenico je s police zbil dve prazni, ki sta se z ostrim zvenketom razbili na betonu. Sprva se niti ni zavedal, kaj pije, čutil je le, kako mu hladna tekočina gasi razbeljeno grlo, šele čez čas je zaznal okus po belem vinu.

Skozi odprta vrata je šinila svetloba električne žarnice. Vedel je, da je Ančka prižgala v kuhinji luč, vendar ni mogel odstaviti steklenice. Pil je, dokler ni stekla po grlu zadnja kaplja; šele potem se je opotekel na prag.

Zares, tam pri električnem stikalu je stala Ančka v spalnici srca in gledala vanj kakor v prikazen.

»Ti, Stanko! Kako sem se prestrašila! Za božjo voljo, kakšen sil! Kaj je s teboj? Kje si bil, kaj si delal vso noč?«

Klep je čutil blagodejno osvežitev po vsem telesu, obenem pa tako prijetno utrujenost, da bi se najrajši spustil na tla in obležal. Toda Ančka ga je gledala z grozo, ki je prehajala v razočaranje.

»Kje imaš avtomobil?« je kričnila.

ni več čutil vlage in hladu. Z zmedenimi očmi se je oziral okoli sebe, a videl ni drugega kot pusto gmajno naokoli, nekje v daljavi črno grmičevje in polno luno pa hučo raztrgane oblake, ki so se podili po nebu. Dolgo, zelo dolgo je zrl nepremično vanje. Sprva je še videl, kako spreminjajo svojo obliko, se trgajo, se družijo in spet raztrgani beže dalje, da se nekje na drugem koncu neba zopet združijo. Potem je še gledal v nebo, toda pred očmi so se mu jele kazati posamezne slike iz njegovega življenja, trgale so se, se združevale in spet ločile ter bežale dalje.

Leži na trdnem. Kaj se je zgodilo z njim? Ali ni še maloprej tiščal svedra v kamen? Prebujala se iz močnega sna in nadenj se sklanja Morton z zelenko. Kako dobro de hladna pijača! Kaj mu govori? Da mora takoj k zdravniku? Zares bi moral, bolečina v pljučih je čedalje bolj ostra, bolj in bolj je brez moči, komaj še zdrži do konca šihla. A kaj se zgodi s tistimi, ki jih pošljejo na zunanje delo? Vendar nič ne pomaga. Morton, njegov drugi, in Kovacz, njegov tretji, ga zgrabita in odpeljeta k zdravniku.

Gol stoji pred starim, ljubeznivim gospodom. Če bi bil vedel, da jo je tisti mlad petelin, ki je proglašal bolne rudarje za simulantke, že pred tremi meseci popihal na jug, si ne bi bil toliko

69

pomišljal. Toda smehljal na zdravnikovem obrazu naglo ugaša.

»Kako je, gospod zdravnik?«

»Silikoza!«

»Ze dolgo je slutil, vendar se je tolažil: morda pa je le kroničen prehlad, kakor je dejal rudniški zdravnik tik pred vojno.

»Silikoza?«

»Da, silikoza!«

»In ni zdravila?«

»Sami veste. Delo v jami ni več za vas, napisal vam bom listek, da vam bodo dali lahko zunanje delo.«

»Samo ne iz jame, gospod zdravnik!«

»Ni se vam treba bati.

Nemci ne utesnejo več pošiljati ljudi v taborišča.«

»Se prejšnji teden so odpeljali deset zunanjih.«

»Dobro, napisal bom, naj vam dajo v jami lažje delo, na vsak način morate stran od kamna.«

Vrača se v kolonijo. Od vsepovsod grozljivi kriki: silikoza, silikoza! Stopa po Rue des nations, toda za njim še vedno: silikoza, silikoza, silikoza!

Ančka na srečo ni doma. Kot izgubljen se ozira v kuhinji okoli sebe, potem pa se spusti na stol. Toliko moči še ima, da stisne pesti in začne razbijati po mizi.

»Prekleta vojna, vendar še dalje razbija po mizi in kriči...«

Nedelja je. Stoji iz kuhinje v sobo. Na pragu obstane kot pribit. Ali ne vidi

72

Klep se je naslonil na podboje.

»Nimam ga,« je odvrnil Ali se ni tudi Ančka naslonila na podboje za seboj?

»Nimaš ga?«

»Nisem dobil dovolj naposodo,« je Klep odgovoril z naporom, »poleg tega je Italijan dvignil ceno.«

O zakaj ne more leči kar semle na pod, zakaj mora gledati Ančki v oči, v katerih jeza izpodriva razočaranje!

»Tako?«

Klep je dvignil desnico, da bi si otrl pol s čela. Moral bo povedati vse, vse po vrsti.

»Kaj imaš na roki? Kod si hodil vso noč?«

Klep je šele zdaj opazil, da nima več obveze in da iz na pol zaceljene rane sili kri.

»Glej, glej,« se je onemoglo nasmešnil.

»Kaj si delal? Kje si bil? Govori!«

Kupil sem steklenico najboljšega vina, pri Gillesu, pa sem padel na vogo!... je izbrbljal z onemoglim smehljanjem na upadlih licih.

»Iz Carbeauxa si šel naravnost h Gillesu?«

Kje je tista Ančka, ki mu je zadnji čas pomagala nalagati premog, ki se je z njim vred pripravljala na vrnitev? Tam pri vratih stoji ona druga Ančka, tista, ki je postavila postelji narazen, ki je za tole mizo gostila trgovskega agenta, ki je...

»Govori!«

»Pil sem, pil, Ančka...« je zamrmral Klep, čeprav je čutil, da se njun razgovor ne odvija tako, kakor bi se moral, kakor je mislil, da se bo. Vendar resnica ni hotela na dan, morda zaradi Ančkinih jeznih oči in njegove osorne glasne.

Nekaj časa je vladala v kuhinji strašna tišina. Motilo jo je le Klepovo hropeče dihanje.

»Izmij si rano!« je zaklicala Ančka trdo. Ker se Klep ni zganil, je stopila po umivalnik, natočila vanj vode in ga postavila na stolček v kotu. »Na, umij se!« je velela in odšla v sobo.

Klep je stopil k umivalniku in potopil obe roki v hladno vodo.

Medtem ko si je izpiral rano, je večkrat pogledal proti sobi.

Povedati ji mora resnico, čimprej, takoj! Toda kako?

Ančka se je vrnila v kuhinjo z obvezo. Brez besede jo je položila na stol v bližini umivalnika. Klep je odprl usta, a glasu ni spravil iz njih. Ančka se je namerila nazaj v sobo, vendar si je premislila; stopila je k šte-dilniku, stala tam za Klepa nekaj skrajno mučnih trenutkov, potem pa sedla na zaboj za premog.

»Ara je propadla,« je le začel.

»Propadla?«

že in bi se bili že skoraj šli kopat v bližnje morje, je vedno ustavil kak avtomobil, tudi tokrat nam je temenodri Egej zvabil take misli, pa nas ni prehitel avtomobil, ne, pač pa prijazen kmet, ki je hitro uvidel, da naše torbe niso bile lahke. Nemudoma se je drobni konjič ustavil, kmet pa se je znal imenitno pogovarjati s kretnjami. Naložili smo se na konj je stekel od zelo lepi obali. Tovor pa je bil okoliščinam, (ki se je v njih znašel) primerno vesel. Ohala je že dosti bolj suha kot ona

Piše: Jože Ruprecht

na severni strani atiškega polotoka. A tam je mnogo luksuznih vil z zelenimi vrtovi in vidi se vse — od triangelate, okrogle hiše, do hiše v obliki ladje. To je pač Atenska riviera. Ohala pa je strma in morje čisto. Mnogo površin je namočenih. Tam rastejo vse vrste južnih sadežev.

Cez nekaj kilometrov smo se od prijaznega voznika poslovili in kmalu dobili stop do Megare. Ce nam ni tam že od daleč, nam je pa vsaj od blizu močno smrdelo po kokosih. K sreči cesta ne vodi skozi mesto in smo si ga ogledali le od daleč. Nizke bele stavbe raztresene po pušči in kurniki, mnogo kurnikov. Megaro smo torej zapustili lahkega srca.

Sreča nam je naklonila nekega zanimivega voznika. Naložil je vse, se veselo pogovarjal, mi tudi, razumeli pa smo se bore malo. Nekaj grško, italijansko, največ pa s kretnjami. Veseli voznik nas je sredi vožnje povabil na »aperitive«, kot je dejal. Tako smo se spet grenko spomnili rojakov iz Aten. Obnovili smo zalogo vode, kupili svežega kruha in si ogledali vas, zatem pa smo se hitro bližali Korintu. Ob Korintskem prekopu je voznik ustavil. To je zelo zanimivo delo, ki si ga ogleda vsak turist. Cez osemdeset metrov globoko je do vode, stene so navpične,

klesane v živo skalo. Povezuje Jonško z Egejskim morjem. Voznik, bil je delavec, ki se je peljal na delo, je bil toliko prijazen, da ga omenim še enkrat. Delal je v bližini prekopa, od koder je še kakih pet kilometrov do Korinta samega. Pa si je vzel čas in nas zapeljal do Korinta v svojo zgubo časa in na naše veliko veselje.

Na križišču proti Peloponezu smo se zazrli v močvirje peloponeške gore in na korintsko akropolo. Prvo pa nam je bil obedek, v naše zadovoljstvo grški policaji in neki kmet so se pa tudi prijetno muzali ob pogledu na tri »hečne« turiste v senci močnega hrasta. Če ne drugega, smo vsaj v njihovem imenu posredovali nekaj »turističnih napotkov« radovednim Angležem.

Spet smo bili sami z našimi popotniški torbami ob cesti. Zelodci so nam kmalu opomnili, da tisti dan še nič prida nismo jedli. Vsedli smo se na rob ceste, v senci košate platane in odprli naše zaloge. Po jedi je pri-

šel obrok vode iz čutarice. Vode zlasti na Peloponezu nismo mogli pogrešati. Danes si kar ne morem misliti, da smo s takim užitek pili tisto pre-greto in neokusno tekočino.

Promet na tej cesti je bil bolj slab in zato smo kljub opoldanski vročini krenili naprej, da bi prestregli še tiste avtomobile, ki so prišli iz Korinta. Po nekaj minutah hoje se nam je odprl pogled na Korint, ki je ležal pod nami tik ob morju. Hiše z ravnimi strehami, ki so se stiskale ob obali, palme, ki so se dvigovale vmes in zadaj razburkano Jonsko morje, to je bila panorama Korinta. Vendar Korint ni kazal svoje pekdanje slave. V antiki je bilo to izrazito trgovsko mesto in zelo razvito, saj po moči ni mnogo zaostajal za Atenami. Njegove slave je bilo za vedno konec, ko so ga Rimljani kot Korinteno do tal porušili in prodali prebivalce v sužnost. Ob tej priložnosti so si nabrali umetniških del, da jih je bilo v Italiji dovolj za vse čase starega Rima.

Kmalu nam je izginilo prizorišče tega žalostnega dogodka izpred oči.

Zavili smo proti osrčju Peloponeza med hribe in gore, ki jih je tu, kot pri nas v Izobilju. Hiše so postajale redkejšje in pri zadnji smo se ustavili in začeli »stopati«.

Hiša je bila po vsem videzu policijska postaja. Rešetke na oknih so to potrjevale, a čudno se nam je zdelo, da ni bilo nikjer nikogar. Čudna tiho-ta je vladala vsepovsod. Bil je čas popoldanskega počitka in tudi promet na cesti je bil velik. Zato smo se tembolj začudili, ko smo naenkrat v sto v bližini zaslišali ženski glas. »aj smo se še toliko ozirali naokoli, pa vendar nismo odkrili od kod je prihajal. Končno nam je pogled ušel k stavbi in tam smo za rešetkami opazili mlado — prikupno žensko bitje. Z Ruprechtom sva prekorajčila dvorišče in se bližala oknu. Dekle je pritisnilo svoj obraz k železnim palicam in nam nekaj govorilo, svoje besede pa je spremljala z živahnimi gibi rok.



Nova postaja milice

Uslužbenci milice iz Velenja so dobili nove prostore na Prešernovi 10, nasproti pošte. Prostori so funkcionalno opremljeni in bodo brez dvoma pripomogli pri napornem delu naših varnostnih organov. Na sliki: miličniki iz Velenja na svečani otvoritvi

RLV: težav še ni konec

UPRAVNI ODBOR RUDNIKA LIGNITA VELENJE JE NA SVOJI REDNI SEJI DNE 25. MAJA 1966 MED DRUGIM OBRAVNAVAL IN SPREJEL OPERATIVNI PLAN PROIZVODNJE ZA MESEC JUNIJ 1966. V 25 DELOVNIH DNEH JE PREDVIDENA PROIZVODNJA PREMOGA V PREMGOVNEM BAZENU RLV IN RSC SKUPAJ 322.500 TON. ZARADI OBSTOJECIH TEŽAV V JAMI IN NEDOSEGANJEM PLANA SE BO V PRVOTNO DOLOČENI ENI PROSTI SOBOTO V JUNIJU ZOPET REDNO DELALO.

V prvem tromesečju letošnjega leta je bilo v velenjskem premogovnem bazenu nakopano 845.000 ton premoga, kljub temu pa postavljeni letni plan ni bil dosežen, ter znaša primanjkljaj v primerjavi z osnovnim planom 2,09 odstotka. V prvih treh mesecih je bila proizvodnja manjša v primerjavi z osnovnim planom za 17.900 ton, v primerjavi z operativnim planom pa za 9668 ton. S tem v zvezi tudi v prvih treh mesecih ni bil dosežen dohodek določen z družbenim planom za leto 1966. Manjši dohodek pa ima neugoden vpliv tudi na vse ostale postavke finančnega plana, tako so na primer skladi podjetja minimalni. Kar se tiče osebnih dohodkov so leti bili v prvem tromesečju izplačani višje kot pa so bili doseženi po plačani realizaciji. Zaradi tega je upravni odbor že na eni prejšnji seji sprejel sklep, da naj se v bodoče osebni dohodki dvigajo, le na osnovi boljšega dela in večje proizvodnje. Sklepi upravnega odbora in centralnega delavskega sveta, sprejeti v začetku letošnjega leta po predlogu komisije za postopno uvedbo 42-urnega delovnega tedna se ne izvajajo dosledno in v skladu s sprejetimi obvezanosti. Seveda so v letošnjem letu objektivne težave v jami, ki se še nadaljujejo iz lanskega leta, glavni vzrok in povzročitelj nedoseganja s planom zastavljene proizvodnje. Ne glede na to pa seveda ne smemo zanemariti subjektivnega faktorja, ki se ravno kaže v nedoslednem in ne dovolj striktnem izvrševanju zastavljenih nalog za izvedbo krajšega delovnega tedna.

Člani upravnega odbora so poudarili, da če se ne bo dosegala s planom zastavljena proizvodnja, bodo izostali vsi ostali rezultati: manjši skladi, manjši osebni dohodki itd. Glede na dejstvo, da se letos skrajšani delovni teden šele uvaja in da torej pogoje, ki jih predvidevajo zakonski predpisi na rudniku, šele poskušamo izvajati v najboljši in z najboljšo voljo, bo potrebno od časa do časa določeno odstopanje, da se plan proizvodnje kljub temu doseže, kajti šele realizirana proizvodnja bo dala zaželjene rezultate in uspehe. S kupnimi močmi in z enotnim vztrajnim delom bodo vendarle tudi trenutne težave premagane. Tega se naj zavedajo vsi člani delovne skupnosti rudnika lignita Velenje.

Operativni plan za junij 1966 je v primerjavi z družbenim planom za 11.760 ton nakopanega premoga večji od osnovnega plana s tem, da se število delovnih dni poveča od 24 na 25 dni. Zaradi tega bo v mesecu juniju izkoriščena namesto dveh prostih sobot le ena sobota. Za uspešno izvršitev plana je potrebno za jamo-vzhod čimprej poskrbeti 40 ljudi za polno obložitev širokega

čela D/79. Tudi jami zahod primanjkuje delavcev, da se lahko zagotovi normalno delo na vzdrževanju, raziskavah in proizvodnji. V rudarskem šolskem centru sicer konča v letošnjem šolskem letu šolanje 99 učencev, vendar jih pride za rudnik v postavi le 39, ker ostali še niso stari 18 let.

Ena od objektivnih težav, ki so jo v zvezi s planom obravnavali člani upravnega odbora je tudi pomanjkanje in izrabljenost tehnične opreme posebno v elektroopremi, ki jo je rudnik naročil pri podjetju »Rade Končar« v Zagrebu že leta 1964, vendar še ni bilo ničesar dobavljeno kljub neštetim vlogam, intervencijam in dogovorom. Zaradi pomanjkanja deviz v konvertibilni valuti, naročene opreme poslovni partnerji ne morejo dobaviti.

Člani upravnega odbora so s tem v zvezi izrazili upravičeno bojazn glede nadaljnjega proizvodjanja premoga, ob istovrstni ugotovitvi nemočenega in varnega dela. Na eni strani strogi rudarski predpisi, na drugi strani pa zahteve po vedno večji proizvodnji, toda ob neupoštevanju obstoječih proizvodnih težav.

Po opravljenih volitvah v samoupravne organe v maju 1966 je novozvoljeni upravni odbor na svoji 2. redni seji dne 22. junija obravnaval operativni plan rudnika za mesec junij 1966. Med drugim so člani upravnega odbora obravnavali izvrševanje operativnega plana za junij. Proizvedeno je bilo 295.200 ton premoga skupno, ter je operativni junijski plan bil dosežen le z 91,53 %.

Po ugotovljenih rezultatih doseganja junijskega plana, je nato upravni odbor obravnaval junijski operativni plan osnovne proizvodnje. Po tem planu je predvidena skupna mesečna proizvodnja na RLV in RSC 305.000 ton lignita ali 101,90 odstotkov na družbeni plan za leto 1966, kar predstavlja za 6290 ton večjo proizvodnjo kot je predvidena v družbenem, osnovnem planu za letošnje leto.

Ker je celotna dosežena proizvodnja še vedno pod planom, je upravni odbor sklenil, da se naj eno, z družbenim planom predvideno prosto soboto dela redno tako, da bo imel mesec junij 23 delavnikov, kar je še vedno zelo nizko, to pa zaradi večjega števila praznikov v tem mesecu.

Kljub temu, da še vedno obstojajo težave v jami zaradi geoloških prilik, so člani upravnega odbora ugotovili, da so se v zahodnem obratu jamski pogoji nekoliko izboljšali, ker je bila prebita progna na koti +53, ter se je izboljšala dostava materiala in zračanje, tako da se od sredine julija pričakuje znatno izboljšanje proizvodnih učinkov.

-ČAN

VELENJČANI preberite!

Razveseljivo je, da je letos na našem lepem centralnem otroškem igrišču vedno dosti otrok in, da lahko končno rečemo, da služi svojemu namenu.

Otroci rajši prihajajo na igrišče odkar velja dogovor s pazniki igrišča, da se smejo igrati tudi po travnikih, ker se je sedaj trava utrdila in ji ne morejo več škodovati. Kako koristna pa je hoja z bosimi nogami po mehki podlagi pa vsi vemo.

Brez dvoma pa se otroci radi zbirajo na igrišču okrog vzgojiteljice iz Pionirskega kluba, ki jih nadzoruje in zaposluje z različnimi igrami za kar jim daje razne žoge, vrvi, gumijaste čolne, blazine, družabne igre in podobno. Vzgojiteljica na igrišču imajo otroci radi, nanjo so navezani in jo ubogajo, tako da je tudi ona z njimi v glavnem zadovoljna.

Dočim je pred koncem šolskega leta delala z otroki v popoldanskih urah, dela sedaj v počitnicah na igrišču v dopoldanskem času od 8—14 ure (razen ob sredah in petkih, ko vodi otroške skupno z dvema tovariščicama učiteljicama na izlet ali kopanje v Šoštanj).

Starši lahko z zaupanjem prepustijo otroka skrbnemu varstvu vzgojiteljice, ki opazi, da se celo tisti otroci, s katerimi imajo starši doma manjše težave, radi vključujejo v kolektivno igro in disciplino.

Zal, ta nadzor in vzgoja otrok na igrišču ne traja ves dan. Tako se dan za dnem v času, ko ni vzgojiteljice, dogajajo neljubi izpadi tistih otrok, ki (brez zamere) od doma niso dovolj poučeni in vzgojeni za preživljanje svojega prostega časa v družbi drugih otrok, brez nadzora.

Zanimivo je kaj vse se lahko zgodi na igrišču kljub pazniku, in kljub odraslim (ki ne reagirajo, če niso prizadeti lastni otroci) posebno pa v večernih urah, ko na igrišču ni nobene »varadne« osebe več, in lahko otroci, ki smejo izostajati od doma tudi ponoči v noč, nekontrolirano počnejo stvari, ki nikomur niso v ponos.

Avion je razrezan z noži, v novo preoblečenih krilih zijajo luknje, peterokrako zvezdo so dobesedno izrezali. Z vlgvamov so potrgane late, stranišča vsako jutro onesnažena, lonček za pitno vodo sploščen, gugalnice razmajane, ker pač niso grajene za težo skoraj odraslih otrok (pa tudi čisto odraslih), letos preplečkana igrala in »medena hišica« z nožl okrušena in še in še.

Dogodi se, da v pričo paznika in priložnostno navzočega odraslega, večji otroci zvežejo manjšega in ga vsega preplašenega vržejo v vodo.

Neprimerno je tudi skakanje otrok v bazen »na glavo«, ker je voda v bazenu odločno preplitka. Otroci si lahko težje poškodujejo glavo ali celo nalomijo tilnik, vendar se na opozorilo kaj malo ozirajo.

Pred dnevi so fizično napadli popoldanskega paznika, ki razumljivo podivjanosti in vandalizmu nekaterih, ni več kos. V pričo paznika so prejšnje dni razbili njegov stol. Starega moža ozmerjajo s prihmki, ki se še grše slišijo, ko prihajajo iz otroških ust.

In vendar so tudi to naši otroci.

Kako je to mogoče, da so posamezniki podivjani? Kdo je za te in podobne izpade mladih ljudi odgovoren?

Starši prizadetih pravijo ponavadi, da šola in družba, šola in družba pra-

vita, da dom. Resnica je le ena! Odgovorni smo mi vsi. Mi vsi, ki puščamo, da delajo otroci in mladina nepravilnosti, pa vsi mirno čakamo, da bo nekdo drug namesto nas z njimi opravil.

Dom pa je in bo ostal vedno in v vsaki družbeni ureditvi osnovna celica družbe z vsemi pravicami pa tudi obveznostmi do svojih otrok. Se tako dobra šola, organizacija ali varstveni kotiček ne bodo mogli nikoli otroku nadomestiti tople besede matere in očeta in ne bodo mogli dati otroku občutka največje sigurnosti ter občutka, da je vedno zaščen in ljubljen z vsemi svojimi napakami vred.

Kaj pa vzgled odraslih?

Preko 30 s koreninami izruvanih vrtin za Delavskim klubom, hoja po stezicah, vožnja s kolesi, kjer to ni dovoljeno, naš molk, ko vidimo, da se

otroci neprimerno obnašajo in podobno, so odraz našega odnosa do soljudi, do reda in čistote v našem mestu in dokaz slabega smisla za lepoto okolja v katerem živimo.

Končno moramo vedeti, da je vse to kar je okrog nas plod žuljev tistih Velenjčanov, ki so tu orali ledino v času, ko je mesto nastajalo. Vzdrževanje vsega tega pa gre iz žepov nas vseh, in kot vemo, ni tako poceni.

Treba se bo odločiti, ali hočemo vse to kar je bilo zgrajeno in urejeno za naše lepše in ugodnejše počutje ohraniti, ali pa prepustiti zanemarjenosti in uničevanju posameznikov, ki jim ni mar ne trud in ne denar, ki je vložen v cvetje, zelenice, igrišča in športne objekte pri nas.

Ne pozabimo pa, da je odnos do okolje in soljudi odraz kulture nekega mesta in nekega naroda.

Vzgojajmo in učimo naše otroke v tem smislu, disciplinirajmo se tudi sami, vsem uničevalcem pa glasno povejmo, da mi tega nečemo in da pri nas niso zaželeni!

Program

prireditve ob Dnevu borca in Dnevu rudarjev v Velenju

- | | |
|-----------|---|
| 2. julij: | Kotalkanje — obvezni liki |
| ob 8 | Ognjemet pri gradu |
| ob 20.30 | Svečana otvoritev mednarodnega tekmovanja v kotalkanju |
| ob 16 | Promenadni koncert godbe na pihala RSC pred kulturnim domom |
| ob 20 | Kresovi na okoliških hribih |
| ob 22 | |
| 3. julij: | |
| ob 5.30 | Budnica in pozdrav rudarskemu prazniku, igra rudarska godba |
| ob 8 | Tekmovanje v prostem kotalkanju — Zahodna Nemčija, Italija, Jugoslavija |
| ob 8.30 | Pričetek parade (pri kotalkališču) |
| ob 9 | Skok čez kožo s programom (pred kulturnim domom) |
| ob 15 | Proslava Dneva borca in 25-letnice vstaje, v Saleku — pred gasilskim domom, po proslavi prosta zabava |
| 4. julij: | |
| ob 17 | Meddruštveni rokometni turnir na kotalkališču |

Ob Dnevu borca in Dnevu rudarjev
čestitajo:

OBČINSKA SKUPŠČINA VELENJE

OBČINSKI ODBOR SZDL

OBČINSKI KOMITE ZKS

OBČINSKI SINDIKALNI SVET

OBČINSKO ZDRUŽENJE ZB NOV

OBČINSKI KOMITE ZMS

OBČINSKA ZVEZA PRIJATELJEV
MLADINE

OBČINSKI ODBOR RDEČEGA KRIŽA

Vsem delovnim ljudem ob 3. in 4. juliju
iskreno čestita

UREDNIŠTVO »SALEŠKEGA RUDARJA«

SKLEPI RUDNIŠKE KONFERENCE ZKS

(Nadaljevanje z 2. strani)

5. Izhajajoč iz dejstva, da samo politično in ideološko razgledan član družbene skupnosti lahko sledi vsem dogajanjem v naši družbi, morajo komunisti posvetiti vso skrb ideološkemu izobraževanju. Osnovne organizacije ZK naj tudi v prihodnje organizirajo skupinske študije za vse svoje člane, le da je potrebno te študije organizirati tako, da bodo v njem sodelovali vsi člani in ne samo manjšina. Poleg tega naj osnovne organizacije usmerjajo svoje člane k intenzivnejšemu individualnemu študiju.

6. Osnovne organizacije naj tudi v prihodnje delujejo v smeri krepitve idejne in akcijske enotnosti članov Zveze. Boriti se morajo proti različnim iskrikljivim našim družbenim stvarnostmi, ki se lahko pojavijo kot plod nazadnjaških tendenc. Zavzeti se morajo za dosledno spoštovanje zakonitosti ter samoupravnih pristojnosti. Prizadevati se morajo, da v slehernem komunistu vzbudijo čut odgovornosti pred svojo organizacijo in družbo kot celoto.

7. Le z načrtnim in kontinuiranim delom pri vzgoji in usmerjanju mladih ljudi si lahko zagotovimo dobre nove člane ZK. Zaradi tega naj postane tako delo praksa v vseh osnov-

nih organizacijah, ki naj tem vprašanju posvetijo mnogo več pozornosti kot doslej. Le na tak način bomo lahko tudi kvalitativno in ne samo številčno razširili našo organizacijo.

8. Osnovne organizacije naj se pri svojem delu ne zapirajo samo v reševanje lastne problematike, ampak naj razširijo svojo dejavnost tudi navzven. Usmerijo naj komuniste k reševanju družbenopolitičnih problemov na vseh področjih, kjer se komunisti nahajajo in delujejo. S tem v zvezi se naj osnovne organizacije zavzamejo za večjo angažiranost komunistov v družbenopolitičnih organizacijah in društvi. Prav posebno skrb naj posvetijo problemom mladih in njihove organizacije.

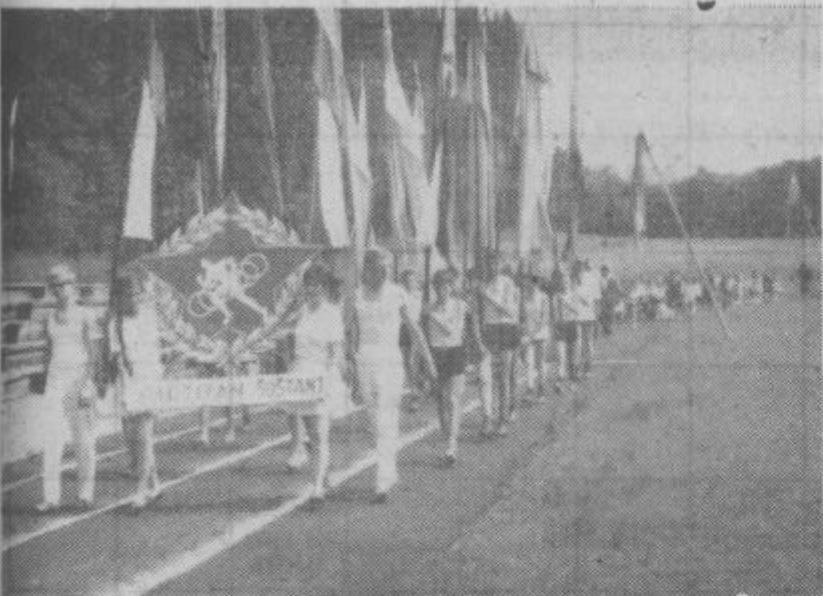
9. Mnogo bolj dosledno morajo osnovne organizacije uveljaviti in utrditi disciplino svojih članov. Na vsako odstopanje od linije zveze morajo pravočasno opozorjati in težni prekrškov prilagoditi na podlagi enotnih kriterijev tudi kaznovano politiko.

10. Rudniški komite naj teži za takimi oblikami dela, da bo lahko čim uspešnejše usmerjal in koordiniral delo osnovnih organizacij, predvsem pa naj njegovo delo temelji na konkretnih zadolžitvah.

šport šport šport šport

Teden športa

Letošnjo športno manifestacijo so Šoštanjčani zaključili s parado in nastopom na športnem igrišču. Na spodnjih slikah vidimo udeležence množične parade mladih športnikov.



KOŠARKA

SLOVENSKA KOŠARKARSKA LIGA

Težka zmaga Elektre

ELEKTRA : ILIRIJA 71:70

V zadnjem kolu spomladanskega prvenstva je domača Elektra na domačem igrišču s težavo premagala košarkarje Ilirije iz Ljubljane. V regularnem času se je tekma končala neodločeno 67:67. V podaljškju pa so Šoštanjčani zabeležili tesno zmago 71:70. Najuspešnejši za domače so bili: Perkač 18, Natek 12, Jerič 11 itd. Najboljši pri Elektri so bili: Perkač

LESONIT : ELEKTRA 80:60

V prvi tekmi jesenskega dela prvenstva so Šoštanjčani gostovali v Ilirski Bistrici proti Lesonitu. Šoštanjčani to pot niso bili kos boljšim domačim, ki so se revanžirali za poraz v Šoštanju. Domačini so zmagali z visokim rezultatom 80:60 (33:27). Najboljši pri Elektri so bili: Perkač

21, Lukman 10, Jerič 8. Šoštanjčani so po tekmi vložili protest. Ostali rezultati: Maribor 66 : Maribor 63:89 Triglav : Rudar 70:60 Ilirija : Jesenice 60:63 Ljubljana : Trnovo

Vsem bralcem iskreno čestitamo ob 3. in 4. juliju
UREDNIŠTVO „SALEŠKEGA RUDARJA“

ROKOMET

STAJERSKA ROKOMETNA CONA

ROKOMETAŠI KONČALI

Nastopi rokometnih ekip Šoštanja in Velenja v tekmovanju stajerske zone so bili bolj prestiž ene ali druge ekipe v končni lestvici.

V borbi za vrh lestvice pa sta obe ekipi pokazali premalo tehničnega znanja in borbenosti. Kajti samo nastopati v prvenstvenih tekmah brez sistematičnega treniranja cele ekipe ne vodi k uspehu.

Glede na razmah rokometu v naši dolini bi kazalo potruditi se, da bi se v bodoče ena ali druga ekipa uvrstila v višje tekmovanje. To pa bo možno le z več resnosti in zavzetosti klub-

skih vodstev in igralcev.

V končnem razporedu na lestvici so se Šoštanjčani uvrstili na četrto, Velenjčani pa na šesto mesto med osmimi udeleženci.

LESTVICA:

Drava	14	13	0	1	274:191	26
Kovinar (M)	14	11	0	3	238:182	22
Griže	14	9	0	5	241:215	18
Šoštanj	14	7	0	7	258:245	14
Fužinar	14	7	0	7	238:230	14
Rudar (V)	14	6	0	8	200:211	12
Kovinar (S)	14	2	0	12	190:280	4
Velika Nedelja	14	1	0	13	223:318	2

OBCINSKA MLADINSKA ROKOMETNA LIGA

Kovinarji najboljši

V mladinski rokometni ligi so se pomerili med seboj učenci pol II. stopnje. Tekmovanje je potekalo skozi vse leto in bilo razdeljeno na jesenski in spomladanski del.

Ekipa so bile precej izenačene, zato je bilo tekmovanje ves čas zelo zanimivo. Pohvalno je, da so se tekmovanja udeležili dijaki gimnazije, ki pa glede na majhno število fantov niso mogli sestaviti močnejše ekipe.

Zmagala je ekipa »Kovinarjev« le z boljšo razliko v golih pred »Rudarji«, ki imajo isto število točk.

»Kovinarji« so bili za »gimnazijo« tudi najbolj disciplinirana ekipa, do-

čim so se tu najslabše izkazali »Stroj-
niki«, ki so imeli največ izključitev.

Rezultati zadnjega kola:

Strojniki : Rudarji	15:13	(5:5)
Tehniki : Električarji	9:6	(5:6)
Rudarji : Gimnazija	13:7	(8:2)

Končna lestvica:

Kovinarji	9	5	2	2	12	114:73
Rudarji	9	6	0	3	12	109:93
Strojniki	9	5	1	3	11	115:113
Tehniki	9	5	0	4	10	127:92
Električarji	9	4	1	4	9	106:102
Gimnazija	9	0	0	9	0	69:161

OBCINSKA PIONIRSKA ROKOMETNA LIGA

PRVAKI

ŠSD Šoštanj I.
SSD Velenje I.

PIONIRJI ŠSD ŠOŠTANJ I. TUDI MEDOBCINSKI PRVAKI

Tekmovanje je potekalo v dveh delih in so odigrali 6. kol. Nastopile so štiri ekipe iz Velenja in Šoštanja.

Pri pionirjih so bili prvi rokometni I. osnovne šole iz Šoštanja. Ti so kasneje zmagali tudi na medobčinskem tekmovanju v Celju.

Pri pionirkah pa so bile najboljše igralke osnovne šole Gustava Siliha iz Velenja.

V spomladanskem delu prvenstva je bilo opaziti viden napredek vseh ekip tako v prikazani igri kot v disciplini.

V zadnjem kolu so dosegli naslednje rezultate:

pionirji

Velenje I. : Šoštanj II.	7:4 (3:2)
Šoštanj I. : Velenje II.	17:10 (5:6)

pionirke

Velenje II. : Šoštanj I.	8:0 (3:0)
Velenje I. : Šoštanj II.	5:0 (b. b.)

Končna lestvica
pionirji

Šoštanj I.	6	5	1	0	11	91:41
Velenje II.	6	4	0	2	8	66:66
Velenje I.	6	2	1	3	5	69:66
Šoštanj II.	6	0	0	6	0	34:87

Najboljši strelci:

Vačovnik	Š I.	32 golov
Taušič	V II.	26 golov
Kristan	Š I.	22 golov
Vihar	V I.	18 golov
Osolnik	V II.	16 golov
Krajnc	Š I.	15 golov
Koren	Š I.	15 golov
Zager	V I.	13 golov

Pionirke:

Velenje I.	6	5	0	1	10	51:26
Šoštanj I.	6	4	0	2	8	25:26
Velenje II.	6	2	0	4	4	26:32
Šoštanj II.	6	1	0	5	2	16:34

Največ golov so dosegle:

Vivod	V I.	26 golov
Sitar	V II.	24 golov
Zabkar	Š I.	7 golov
Cas N.	Š II.	6 golov

KINO

KINO »SVOBODA«

Dne 1., 2. in 3. julija
»CESARE BORGIA«
španski barvni film
Dne 1. julija
»PO CESTAH JUGOSLAVIJE«
jugoslovanski film
Dne 5. julija
»ZAKONSKA POSTELJA«
italijanski VV film
Dne 6. julija
»CAR IVAJLO«
bolgarski barvni film
Dne 7. in 8. julija
»AMANDUS«
slovenski barvni CS film
Dne 9. in 10. julija
»KREPOST IN PREGREHA«
francoski barvni CS film
Dne 12. julija
»NEUSTRASNI« I. del
madžarski barvni CS film
Dne 13. julija
»ARMILJA KOLIBRI«
sovjetski film
Dne 14. in 15. julija
»SEVA«
madžarski film
Dne 16. in 17. julija
»DRUGI CLOVEK«
angleški barvni film
Dne 19. julija
»ZRTVOVANI« II. del
madžarski barvni CS film
Dne 20. julija
»BELA KARAVANA«
sovjetski barvni film
Dne 19. in 20. julija
»BITI IN OSTATI«
jugoslovanski film

FILMSKO GLEDALIŠČE

Dne 2. julija
»CESARE BORGIA«
italijansko-španski barvni CS film
Dne 4. julija
»ZAKONSKA POSTELJA«
italijanski VV film
Dne 7. julija
»AMANDUS«
slovenski barvni CS film
Dne 9. julija
»KREPOST IN PREGREHA«
francoski barvni CS film
Dne 11. julija
»NEUSTRASNI« I. del
madžarski barvni CS film
Dne 16. julija
»DRUGI CLOVEK«
angleški barvni film
Dne 18. julija
»ZRTVOVANI« II. del
madžarski barvni CS film

Aktivi ZMS za Kajuhov pokal

V mladinskem klubu v Velenju je bilo tradicionalno športno tekmovanje mladinskih aktivov za pokal Karla Destovnika-Kajuha. Tekmovanje organizira občinski komite ZMS Velenje.

Nastopilo je osem mladinskih aktivov, ki so se pomerili med seboj v šahu, streljanju z ročno puško in namiznem tenisu.

Prehodni Kajuhov pokal je to pot pripadel mladinskemu aktivu TUS, ki je skupni uvrstvi zbral največ točk.

SAH:

Rezultati:

Lestvica

	točk
1. RSC I.	20
2.—3. TUS	13
SALEK	13
4.—5. Družmirje	10
Smartno/P.	10
6.—7. RSC II.	9
7.—8. Skale	9

Maribor 66	10	7	3	676:610	14
Ilirija	10	7	3	674:634	14
Jesenice	10	7	3	663:640	14
Lesonit	10	6	4	671:595	12
Elektra	10	6	4	619:587	12
Trnovo	10	5	5	640:574	10
Rudar	10	5	5	647:643	10
Ljubljana	10	4	6	622:644	8
Maribor	10	3	7	667:675	6
Triglav	10	0	10	556:776	0

STRELJANJE:

1. TUS	546 krogov
2. TES	544 krogov
3. RSC I.	489 krogov
4. Smartno/P.	482 krogov

NAMIZNI TENIS:

1. Smartno ob Paki I.
2. Skale
3. Družmirje
4. Smartno ob Paki II.
5. TUS
6. RSC II.
7. RSC I.
8. Gaberke

KONČNI REZULTATI:

1. TUS	399 točk
2. Smartno ob Paki	378 točk
3. RSC	336 točk
4. Skale	294 točk
5. Družmirje	231 točk
6.—7. Salek	147 točk
6.—7. TES	147 točk
8. Gaberke	21 točk

GOSTINSKO
PODJETJE

»POD GRADOM«
VELENJE

Čestitamo vsem delovnim ljudem ob Dnevu borca in Dnevu rudarjev.

PREKLICI

- Preključem veljavnost knjižice kmečkega zavarovanja št. 181288. Franc Lesenjak, Veliki vrh, Smartno ob Paki.
- Preključem veljavnost plačilnega kartončka RLV št. 435. Muharem Garić, Kersnikova 3, Velenje.

MALI OGLAS

- Prodaj gradbeno parcelo v Smartnem III-446 m². Naslov v uredništvu



Prizor iz
filma
»ZAKONSKA
POSTELJA«,
ki bo na
sporedu
5. julija v
kino Svoboda
v Velenju



VELIKO JUGOSLOVANSKO NAHARJAJA LIGNITA		RAZBURJATI	MOŠKO IME LEV NIKOLAJ TOLSTOJ	PRIPRAVA ZA MERČASA VPELJAN	HOMERJEVA PESNITEV	ELOV. IZRAZ ZA NAHARJAJ MANJ KOT CELOTA	ŽENSKO IME	DOM. ŽIVAL (PERUTN) KAZALNI ZAJMEK
PODLAGA					NASPROTNO OD DESNIČAR HEKTOLITER		PRISLOV (KRAJ) ČAROBNI	
PROIZVOD ČEBEL					DEL ČETRELJENEGA NAHARJAJA LIGNITA DOBA			POGREZNJEN DEL SVETA (PRAVLJ)
POHLEVNOST			ŽENSKO IME OČESNA MREŽNICA			"TV" ZASLON NAUK O GOSPODARSTVU		
ZALIV JADRANSK. MORJA OČUVATI					PRIPRAVA ZA REZANJE STEKLA - DIAMANT PLANINSKA ZVEZA			SADEŽI S TROO LUPINO
KLUB V TEJ STAVBI				POMOTA DOKTOR			VRSTA ZEMLJE	
ZBORI POROTNIKOV NEPARNO								
			IN TAKO DALJE ŽENSKO IME	IZVRŠNI SVET	SARAJEVO	MOŠKO IME MOŠKO IME		PLOŠČINSKA MERENOTA
			ŠARENICA REKA V ITALIJI			ŽENSKO IME LJUDSKO GLEDALIŠČE		
POŠTNA (TUDI KAZEN) NACEPLJEN				PREBITEK OSTANEK SPODNJI DEL POSODE				
				MAKEDONSKO KOLO	PLANINSKA ŽIVAL SIMON JENKO			
KOMPLEKS VIN TRTE Z ROKO NARISAN, ČRTAN			DEL OBRAZA DAM ZASTONJ		BAJKA SEBIČNEŽ			
STROJNA TOVARNA TRBOVLJE		PODPORJE KAMNOLOM KILA				KAČA (INDIJSKA) RADIO-RAZGLASNA POSTAJA		BARVA IGRALNE KARTE
ZAJMEK		SINOVA ISTEGA OČETA	ŽENSKO IME	VONJAVA DUH	KARANJE BELA KRAJINA		ZNOTRAJ	ANGLEŠKI ČASNIK
DEL OBRAZA				VRSTA IGLAVCA SLOVENSKI NAROD		GNATI KLICE DEL ČLOV. TELES		
REKA V ČRNI GORI						ATMOSFERA AKO		
POVELJNIK KOZARŠKE REKE V ČRNI GORI POVELJNIK KOZARŠKE REKE V ČRNI GORI				SLOVENSKI ČASOPIS (TEDNIK)				
JULIJ					RIBIŠKA MREŽA VREČA		VISOKE IGRALNE KARTE	

NAGRADNO KRIŽANKO

Rešitve pošljite ali dostavite do sobote 9. julija 1966, do 12. ure na naslov: Uredništvo »Saleskega rudarja«, Velenje, Titov trg 2. Zraven naslova pripišite: Nagradna križanka.

**Čestitamo vsem delovnim ljudem in poslovnim prijateljem
IZDELOVALNICA
GUMIRANEGA
PAPIRJA
VELENJE**

Obnavljajo cesto Topolšica - Šoštanj



Zato bi bilo prav, da bi delovne organizacije s svojimi prispevki omogočile asfaltiranje tudi tega odseka ceste in tako omogočile boljšo cestno zvezo Topolšice z ostalimi kraji v občini.